

רשומות

ספר החוקים

15 ביוני 2006

2057

י"ט בסיון התשס"ו

עמוד

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006),

התשס"ו-2006..... 306

תיקונים עקיפים:

חוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995 – מס' 85	חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965 – מס' 76
חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005	חוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002 – מס' 3
חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005	חוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), התשס"ה-2005
פקודת מס הכנסה – מס' 151	חוק המים, התשי"ט-1959 – מס' 22
פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א-2000 – ביטול	חוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001 – מס' 4
פקודת המכס – מס' 22	חוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955 – מס' 2
חוק פיצוי נפגעי אסון טבע, התשמ"ט-1989 – מס' 4	חוק מדידת מים, התשט"ו-1955 – מס' 3
חוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך-1960 – מס' 6	חוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1957 – מס' 5
חוק מקרקעי ישראל, התש"ך-1960	חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967
חוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994 – מס' 35	חוק רשות נאות מרפא, התשל"ג-1973
פקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981 – מס' 14	חוק רשויות נחלים ומעינות, התשכ"ה-1965 – מס' 3
חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג-1992 – מס' 9	חוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב-1962 – מס' 6
פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938 – מס' 14	חוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992 – מס' 6
פקודת העיריות- מס' 108	פקודת בריאות העם, 1940 – מס' 19
פקודת המועצות המקומיות – מס' 45	חוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979 – מס' 2
פקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב-1972 – מס' 4	חוק הפיקודין על מכלי משקה, התשנ"ט-1999 – מס' 3
חוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג-1963 – מס' 2	חוק חובת המכרוזים, התשנ"ב-1992 – מס' 18
חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 – מס' 20	חוק סדר הדין הפלילי (חקירת חשודים), התשס"ב-2002 – מס' 3
חוק החווים האחידים, התשמ"ג-1982 – מס' 2	חוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ד-2004
חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958 – מס' 14	פקודת הדרכים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943 – מס' 4
חוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו-1996 – מס' 6	חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), התשס"א-2001 – מס' 4
חוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976 – מס' 5	חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א-2001 – מס' 5
חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975 – מס' 21 ומס' 22	
חוק הרשות השניה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990 – מס' 27	
חוק רשות השידור, התשכ"ה-1965 – מס' 16	

חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006), התשס"ו-2006*

פרק א': מטרת החוק

1. חוק זה בא לתקן חוקים שונים, לדחות את תחילתם של חוקים, לבטל חוקים וכן לקבוע הוראות נוספות במטרה להשיג את יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2006.

מטרה

פרק ב': ביטוח לאומי

2. בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995' (בפרק זה – חוק הביטוח הלאומי) –

תיקון חוק
הביטוח הלאומי
– מס' 85

(1) בסעיף 160(ה), במקום "161(ד)" יבוא "161(ג)";

(2) בסעיף 161 –

(א) בסעיף קטן (ג), בפסקה (2), במקום "שירות ביטחון" יבוא "שירות ביטחון – עד 180 ימי שירות כאמור";

(ב) סעיף קטן (ד) – בטל;

(3) בסעיף 173, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) לענין סעיף זה, יראו חייל כזכאי, אף אם לא השלים את תקופת האכשרה כאמור בסעיף 161";

(4) בסעיף 174(ב), בפסקה (1), בסופה יבוא "לענין זה, יראו חייל כזכאי לדמי אבטלה, אף אם לא השלים את תקופת האכשרה כאמור בסעיף 161";

(5) בסעיף 197 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "תושב ישראל שבידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות (להלן בסעיף זה – עולה)" יבוא "עולה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) בסעיף זה, "עולה" – תושב ישראל שמתקיים בו אחד מאלה:

(1) בידו אשרת עולה או תעודת עולה לפי חוק השבות;

(2) בידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, וניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה";

(6) בסעיף 223, בהגדרה "מבוטח", בפסקה (4), במקום "ואינו מבוטח ביטוח" יבוא "או תושב ישראל שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה, והכל אם אינם מבוטחים בביטוח";

(7) בסעיף 351(יא), בפסקה (2), במקום "לפי חוק השבות" יבוא "לפי חוק השבות, או תושב ישראל שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה" ובסופו יבוא "או מיום שנכנס לישראל על פי אשרה כאמור, לפי הענין";

* התקבל בכנסת ביום י' בסיון התשס"ו (6 ביוני 2006); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 236, מיום י' באייר התשס"ו (8 במאי 2006), עמ' 298.
1 ס"ח התשנ"ה, עמ' 210; התשס"ו, עמ' 226.

(8) בסעיף 378, בהגדרה "תושב ישראל באזור", במקום "או שהוא זכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות" יבוא "מי שזכאי לעלות לישראל לפי חוק השבות, או מי שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה";

(9) בסעיף 406, אחרי פסקה (4) יבוא:

"(5) נקבע בהסכם כי מי שעלה לישראל לפי חוק השבות זכאי לגמלה, יחולו הוראות ההסכם גם לגבי תושב ישראל שבידו אשרה ורישיון לישיבת קבע או אשרה ורישיון לישיבת ארעי מסוג א/5, לפי חוק הכניסה לישראל, שניתן לו סל קליטה מהמשרד לקליטת העליה."

3. (א) סעיפים 160, 161, 173 ו-174 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 2(1) עד (4) חוק הביטוח הלאומי – תחולה לחוק זה, יחולו לגבי מי שהשתחרר משירות סדיר לפי חוק שירות ביטחון [נוסח משולב], התשמ"ו-1986², למעט שירות צבאי לפי התחייבות לשירות קבע, מיום ט"ו בתמוז התשס"ז (1 ביולי 2007) ואילך.

(ב) סעיפים 197, 223, 351 ו-378 לחוק הביטוח הלאומי, כנוסחם בסעיף 5(2) עד (9) לחוק זה, יחולו לגבי גמלאות ודמי ביטוח המשתלמים בעד יום ה' בתמוז התשס"ו (1 ביולי 2006) ואילך.

4. בחוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מס' 147), התשס"ה-2005³, בסעיף 67, המתקן את חוק המדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2005 (תיקוני חקיקה), התשס"ה-2005⁴, פסקה (1) תסומן "(ב1)" ולפניה יבוא:

"(1) בסעיף 2, פסקה (11) – תימחק;

(א1) בסעיף 3(א), במקום "סעיף 32(ג1), לוח ב' ולוח י" יבוא "סעיף 32(ג1) ולוח ב'" ובמקום "12(1)", (9) ו-11(1) יבוא "12(1) ו-9";

פרק ג': מסים

5. בפקודת מס הכנסה⁵ –

(1) בסעיף 32, אחרי פסקה (14) יבוא:

"(15) הוצאות לימודים, לרבות הוצאות לרכישת השכלה אקדמית או לרכישת מקצוע, ולמעט הוצאות השתלמות מקצועית, שאינה לרכישת השכלה או מקצוע כאמור, לצורך שמירה על הקיים;"

(2) בסעיף 37, בהגדרה "יחיד מוטב", במקום "לגיל פרישה" יבוא "לגיל פרישה, או שהוא או שכן זוגו, עיוור או נכה כמשמעותם בסעיף 9(5)(א)";

(3) בסעיף 740 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "ללימודי הוראה" יבוא "ליחיד שסיים לימודי מקצוע";

(ב) בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "הוראה" יבוא "מקצוע";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "ההוראה" יבוא "המקצוע";

² ס"ח התשמ"ו, עמ' 107.

³ ס"ח התשס"ה, עמ' 766.

⁴ ס"ח התשס"ה, עמ' 346 ועמ' 814.

⁵ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120; ס"ח התשס"ו, עמ' 289.

(ד) במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

”(ד) בסעיף זה –

”לימודי מקצוע” – לימודים לרכישת מקצוע מסוים, בהיקף שעות לימוד הזהה ל-1,700 שעות לימוד הנהוגות במוסד להשכלה גבוהה, כהגדרתו בסעיף 40ג, לפחות;

”תעודת מקצוע” – תעודה הניתנת בסיום לימודי מקצוע, המוכרת על ידי משרד ממשלתי.”;

(4) בסעיף 57(ב) –

(א) בפסקה (1), ברישה, אחרי ”לפי סעיף קטן (א)” יבוא ”עד סכום של 42,000 שקלים חדשים לכל זוג נשוי מחברי הקיבוץ”;

(ב) אחרי פסקה (2) יבוא:

”(א2) על הכנסה שלגביה נתבע חישוב נפרד כאמור בסעיף קטן זה, לא יחולו הוראות סעיפים 38 ו-39.”;

(5) בסעיף 66, במקום סעיף קטן (ה) יבוא:

(ה) (1) בסעיף זה, ”מקום עיסוק קבוע” – מקום שבו מנהלים בני הזוג, בדרך קבע, את עסקם או משלח ידם או מקום שבו הם עובדים בדרך קבע, ובלבד שאינו דירת מגורים המשמשת למגוריהם של בני הזוג או של מי מהם, ואולם שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע תנאים, שבהתקיימם יהיה ניתן להכיר בדירת המגורים כמקום עיסוק קבוע.

(2) על אף הוראות סעיף קטן (ד), רשאים בני זוג לתבוע כי ייעשה חישוב נפרד של המס על הכנסתם כמפורט בסעיף קטן (א), עד סכום של 42,000 שקלים חדשים, אם התקיימו כל אלה:

(א) לצורך השגת ההכנסה שלגביה נדרש החישוב הנפרד, עבד כל אחד מבני הזוג במקום העיסוק הקבוע 36 שעות בשבוע לפחות, במשך תקופה של עשרה חודשים או יותר בשנת המס; נדרש החישוב הנפרד לגבי חלק משנת מס – בתנאי שכל אחד מבני הזוג עבד כאמור במשך תקופה, שהיחס בינה לבין אותו חלק משנת המס שלגביו נדרש החישוב הנפרד הוא כיהס שבין עשרת החודשים האמורים לשנת מס מלאה; לענין זה, היעדרות מהעבודה על פי דין תיחשב כעבודה;

(ב) לבני הזוג אין הכנסה אחרת לפי סעיף (1) או (2), למעט הכנסה כאמור שקבע שר האוצר בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת;

(ג) הודעה על התביעה נמסרה לפקיד השומה חודש לפחות לפני תחילתה של התקופה שבעדה נתבע החישוב הנפרד של המס; שוכנע פקיד השומה שלא היה ניתן למסור את ההודעה עד למועד האמור, ניתן למסרה במועד אחר.

(3) תוקפה של הודעה על תביעה לחישוב נפרד הוא לשלוש שנות מס, שתחילתן בתחילת שנת המס הראשונה שלגביה נדרש החישוב הנפרד, וכל עוד מתקיימים בבני הזוג התנאים המזכרים בחישוב נפרד.

(4) על הכנסה שלגביה נתבע חישוב נפרד כאמור בסעיף קטן זה, לא יחולו הוראות סעיפים 38 ו-39.”;

(6) בסעיף 120א, בהגדרה "הנחות סוציאליות", במקום "הסכום הנקוב בסעיף 58א(ג)" יבוא "הסכום הנקוב בסעיף 57(ב)1, הסכום הנקוב בסעיף 58א(ג), הסכום הנקוב בסעיף 66(ה)2".

ביטול חוק לתיקון
פקודת מס הכנסה
(הוראת שעה)

6. חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א-2000 – בטל.

תיקון פקודת
המכס – מס' 22

7. בפקודת המכס⁷ –

(1) בסעיף 231א, אחרי "100", יבוא "103";

(2) במקום סעיף 1231א יבוא:

"דרכי גביה 1231א. פקודת המסים (גביה)⁸, תחול על גביית מס ואגרה המוטלים לפי פקודה זו, וכל סכום המוטל לפי סעיפים 83, 84, 203(ב), 203א(ב) ו-1231ג, וניתן גם לגבותם בדרך של תובענה אזרחית.";

(3) בסעיף 231ג, סעיף קטן (ב) – בטל.

פקודת מס הכנסה
וחוק לתיקון
פקודת מס הכנסה
(הוראת שעה)
– תחילה

8. תחילתם של סעיפים 37, 57(ב) ו-66(ה) לפקודת מס הכנסה, כנוסחם בסעיף 25(2), ו-4(4) ו-5(5) לחוק זה, וביטולו של חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (הוראת שעה), התשס"א-2000, כאמור בסעיף 6 לחוק זה, ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006).

פרק ד': חקלאות

תיקון חוק פיצוי
נפגעי אסון טבע
– מס' 4

9. בחוק פיצוי נפגעי אסון טבע, התשמ"ט-1989 –

(1) בשם החוק, אחרי "אסון טבע" יבוא "(פיצוי בשל נזקים לתשתיות לחקלאות)";

(2) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "נזק עקב אסון טבע", במקום "לנכס" יבוא "לתשתית לחקלאות" והמילים "ובגידול רב-שנתי – אבדן הכנסה בתקופה ארוכה מעונת גידול אחת," – יימחק;

(ב) במקום ההגדרה "נכס" יבוא:

"תשתית לחקלאות" – קרקע חקלאית, ציוד חקלאי שאינו נייד ומבנה חקלאי, שלא ניתן לבטחם בהסדר ביטוח נאות מפני נזק שלגביו ניתן פיצוי לפי חוק זה, כפי שנקבעו בצו בידי השרים לאחר התייעצות עם הקרן";

(3) בסעיף 1א –

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו, במקום "על השירות המטאורולוגי" יבוא "על השירות המטאורולוגי, על השירות ההידרולוגי";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) בבואה להכריז על אסון טבע כאמור בסעיף קטן (א), תשקול הממשלה, בין השאר, את כל אלה:

(1) הסכום הכולל המשוער שיידרש לשם הערכת הנזקים עקב אסון הטבע, בהתאם להוראות סעיף 5א, ולשם ביצוע תשלום הפיצויים בשל הנזקים כאמור;

⁶ ס"ח התשס"א, עמ' 89; התשס"ה, עמ' 365.

⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 3, עמ' 39; ס"ח התשס"ד, עמ' 111.

⁸ חוקי ארץ ישראל, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

⁹ ס"ח התשמ"ט, עמ' 20; התשנ"ט, עמ' 113.

(2) הסכום הכולל המשוער של הפיצויים שישולמו לפי חוק זה בשל נזקים עקב אסון הטבע.

(ג) הכריזה הממשלה על אסון טבע כאמור בסעיף קטן (א), תחליט מהי מסגרת התקציב הכולל שיוקצה לשם הערכת הנזקים עקב אסון הטבע ולשם תשלום הפיצויים בשל הנזקים כאמור.;

(4) בסעיף 3 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "תנאים לתשלום פיצויים";

(ב) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) פיצויים בעד נזק עקב אסון טבע ישולמו בהתקיים כל אלה:

(1) מבקש הפיצויים –

(א) עסק באופן פעיל בייצור חקלאי סמוך למועד קרות אסון הטבע; לענין זה, "ייצור חקלאי" – לרבות ביצוע פעולות ההכנה הנדרשות לשם הפקה וייצור של תוצרת חקלאית;

(ב) שיקם את הנזק שנגרם לתשתית לחקלאות עקב אסון הטבע, ואולם אם התשתית לחקלאות שניזוקה אינה קרקע חקלאית – הוא זכאי לקבל פיצוי לפי סעיף 3א(א) בלא שתחול עליו החובה לשיקום הנזק; לענין זה, "שיקום הנזק" – החזרת התשתית לחקלאות למצבה שלפני הנזק או החלפתה בתשתית לחקלאות אחרת מאותו סוג;

(2) לענין תשתית לחקלאות שניזוקה עקב אסון הטבע ולענין נזק, הכלולים בסוגי התשתיות לחקלאות ובסוגי הנזק שנקבעו לפי סעיף קטן (2) – התשתית לחקלאות והנזק מבוטחים לפי הוראות אותו סעיף קטן.;

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) פסקה (1) – תימחק;

(2) בפסקה (2), במקום הרישה עד המילים "רשאים לקבוע" יבוא "יקבעו", במקום "נכסים" יבוא "תשתיות לחקלאות" והסיפה החל במילים "ובלבד שלענין" – תימחק;

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "סעיף קטן (ב)" יבוא "סעיף קטן (ב)(2)" ואחרי "על ידי הקרן" יבוא "או אצל מבטח כהגדרתו בחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), התשמ"א-1981¹⁰;

(5) אחרי סעיף 3 יבוא:

"סכום הפיצויים 3א. (א) סכום הפיצויים שישולמו לפי חוק זה בשל נזק עקב אסון טבע לא יעלה על גובה ההוצאות בשל שיקום הנזק כאמור בסעיף 3א(א)(ב) או על שווי הנזק כפי שהוערך לפי סעיף 5א, לפי הנמוך מביניהם, בניכוי בשיעור כמפורט להלן:

¹⁰ ס"ח התשמ"ה, עמ' 208.

(1) שוקם הנזק, בין אם חלה חובה על מבקש הפיצויים לשיקום הנזק לפי סעיף 3(א)(1) ובין אם לאו – עשרה אחוזים בשל השתתפות עצמית;

(2) לא חלה על מבקש הפיצויים חובה לשיקום הנזק לפי סעיף 3(א)(1) והנזק לא שוקם – עשרים אחוזים בשל השתתפות עצמית.

(ב) השרים רשאים, בנסיבות מיוחדות, להורות על הגדלת שיעורי ההשתתפות העצמית המפורטים בסעיף קטן (א)(1) או (2), בשיעור שלא יעלה על חמישה עשר אחוזים נוספים, לגבי אזורים מסוימים, תשתיות לחקלאות מסוימות או ענפים חקלאיים מסוימים.

(ג) על סכום הפיצויים לפי סעיף זה ששולם לאחר תום שישה חודשים ממועד הכרזת הממשלה לפי סעיף 1א, על אסון טבע שבשלו שולם סכום הפיצויים כאמור, ישולמו הפרשי הצמדה, לפי שיעור שינוי מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה מהמדד שפורסם לאחרונה לפני תום ששת החודשים האמורים עד המדד שפורסם לאחרונה לפני מועד התשלום בפועל”;

(6) בסעיף 4 –

(א) האמור בו יסומן “(א)” ובו –

(1) פסקה (1) – תימחק;

(2) בפסקה (2), המילים “בהוצאות הייצור, באבדן הכנסה, בהשקעות שהושקעו בגידולים, – יימחקו;

(3) פסקה (3) – תימחק;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

”(ב) השרים רשאים לקבוע בתקנות, באישור ועדת הכספים של הכנסת –

(1) סכום מרבי לפיצויים לפי חוק זה הנמוך מסכום הפיצויים המרבי האמור בסעיף 3(א); תקנות כאמור יותקנו במקרים מיוחדים המצדיקים זאת, ויכול שייקבעו בהן, בין השאר, סכומים מרביים שונים לסוגי תשתיות לחקלאות, לסוגי ניזוקים ולסוגי נזקים, בהתחשב בהיקף הנזק, ריבוי הנזקים שפקדו את הניזוק וריבוי הנזקים שפקדו את האזור;

(2) כללים למתן ערבות לניזוקים לקבלת פיצויים.”;

(7) בסעיף 5(2), במקום “בוטח נכס” יבוא “בוטחה תשתית לחקלאות”, במקום “לבטחו” יבוא “לבטחה”, במקום “שווי של הנכס כפי שבוטח” יבוא “שווייה של התשתית לחקלאות כפי שבוטחה” ובמקום “את הנכס” יבוא “את התשתית לחקלאות”;

(8) בסעיף 6, במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

”(ב) השרים רשאים לקבוע בצו סוגי גידולים חקלאיים מתחום הצומח או החי שחוק זה יחול עליהם כאילו היו תשתית לחקלאות, אם ראו כי לא ניתן לבטחם בהסדר ביטוח נאות מפני נזק שלגביו ניתן פיצוי לפי חוק זה.”

10. חוק פיצוי נפגעי אסון טבע, התשמ"ט-1989, בנוסחו בסעיף 9 לחוק זה, יחול על אסון טבע שאירע לאחר תחילתו של חוק זה.

פרק ה': מינהל מקרקעי ישראל

11. בחוק מינהל מקרקעי ישראל, התש"ך-1960¹¹, אחרי סעיף 4טז יבוא:

תיקון חוק מינהל
מקרקעי ישראל
- מס' 6

"הקניית בעלות 11ז. (א) בסעיף זה –

"בנין רווי" – בנין הבנוי על מקרקעי ישראל, בשתי קומות לפחות, שיש בו לא פחות מארבע דירות – דירה אחת לפחות בכל קומה, ושמתקיימים בו שניים אלה:

(1) הוא נבנה כדין, בהסכמת המינהל;

(2) הוא רשום בפנקס הבתים המשותפים לפי הוראות חוק

המקרקעין, או ראוי להירשם כאמור;

"דירה", "חכירה", "לשכת רישום", "פנקס הבתים המשותפים", "פנקסים", "רשם", "שטר עסקה" – כמשמעותם לפי חוק המקרקעין;

"הקניית בעלות" – הקניית בעלות בדירה בבנין רווי, בלא תמורה, לחוכר של אותה דירה;

"חוזה חכירה מהוון" – חוזה חכירה שדמי החכירה לפיו, בעד יתרת תקופת החכירה, שולמו מראש, במלואם, בהתאם להוראות החוזה ולהחלטות המועצה;

"חוכר" – מי שרשום או זכאי להירשם, בפנקס הבתים המשותפים, כחוכר של דירה בבנין רווי, על פי חוזה חכירה מהוון למטרת מגורים, למעט חוכר משנה;

"חוק המקרקעין" – חוק המקרקעין, התשכ"ט-1969¹²;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965¹³;

"תשלומי החובה" – מסים, אגרות, היטלים, ארנונות או תשלומי חובה אחרים המגיעים למדינה, לרשות מקומית, או למוסד תכנון כהגדרתו בחוק התכנון והבניה.

(ב) שלח המינהל לחוכר הודעה, בדואר רשום, בתקופה שמיום ה' בתמוז התשס"ו (1 ביולי 2006) עד יום כ"ח בסיון התשע"א (30 ביוני 2011), על כוונת המינהל להקנות לו בעלות בדירה בבנין רווי שאותה הוא חוכר (בסעיף זה – הודעה לחוכר), יחולו הוראות אלה:

(1) הסכים החוכר, בכתב, להקניית הבעלות על סמך ההודעה לחוכר (בסעיף זה – כתב הסכמה), או לא הודיע למינהל, בתוך 90 ימים מיום משלוח ההודעה לחוכר, על התנגדותו להקניה כאמור, והבנין הרווי שבו נמצאת הדירה נרשם בפנקס הבתים המשותפים לפי הוראות חוק המקרקעין, רשאי המינהל להגיש ללשכת הרישום בקשה, בחתימת נציג המינהל, לרישום הבעלות על שם החוכר על סמך ההודעה לחוכר (בסעיף זה – בקשה לרישום);

¹¹ ס"ח התש"ך, עמ' 57; התשס"ג, עמ' 119.

¹² ס"ח התשכ"ט, עמ' 259.

¹³ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307.

(2) הגיש המינהל ללשכת רישום בקשה לרישום לפי הוראות פסקה (1), יחולו הוראות אלה:

(א) הרשם ירשום בפנקס הבתים המשותפים את הבעלות בדירה על שם החוכר, ובלבד שבבקשה לרישום ייכלל אישור מאת המינהל ולפיו נשלחה הודעה לחוכר, והחוכר הסכים להקניית הבעלות או לא הודיע למינהל על התנגדותו להקניה כאמור בתוך התקופה האמורה בפסקה (1);

(ב) לא יידרשו, כתנאי לרישום הבעלות על שם החוכר, מסמכים או אישורים נוספים על האישור האמור בפסקת משנה (א), ובכלל זה שטר עסקה, יפוי כוח מאת החוכר, ומסמך או אישור המהווה הוכחה כי שולמו תשלומי החובה.

(ג) (1) המינהל רשאי, בהודעה לחוכר, להתנות את הקניית הבעלות לפי סעיף זה בתנאים ובהגבלות לענין הקניית זכויות בדירה בעתיד או התחייבות להקניה כאמור, מידי החוכר או מידי אדם אחר שיהיה בעל זכויות לגביה, ובלבד שלא ייקבעו סוגי תנאים או הגבלות שלא חלו על העברת זכותו של החוכר בדירה, במועד משלוח ההודעה לחוכר.

(2) קבע המינהל תנאי או הגבלה כאמור בפסקה (1), יציין זאת בבקשה לרישום, והרשם ירשום הערה על כך בפנקס הבתים המשותפים; נרשמה הערה כאמור, וכל עוד לא נמחקה, לא תירשם בפנקסים עסקה הסותרת את תוכן ההערה.

(ד) הודעה לחוכר, כתב הסכמה, ורישום בעלות על שם חוכר לפי הוראות סעיף זה, לא ייחשבו –

(1) לענין חוק מיסוי מקרקעין (שבח, מכירה ורכישה), התשכ"ג-1963¹⁴ – כמכירת זכות במקרקעין;

(2) לענין התוספת השלישית לחוק התכנון והבניה – כמימוש זכויות במקרקעין.

(ה) הוראת כל דין האוסרת רישום זכויות בפנקסים כל עוד לא שולמו תשלומי החובה במלואם לא תחול על רישום בעלות בדירה על שם חוכר לפי סעיף זה; ואולם לא תירשם בעתיד, בפנקסים, העברת זכויות בדירה, המותנית לפי דין בהוכחת תשלומי החובה, מידי מי שהיה חוכר ונרשם כבעלים לפי הוראות סעיף זה, אלא לאחר הוכחת תשלומם של תשלומי החובה שהיו נדרשים בעת רישום זכות הבעלות על שמו אלמלא הוראות סעיף קטן זה.

(ו) העניק חוכר, ביחס לזכותו לגבי דירה בבנין רווי, זכות כלשהי לאדם אחר, או זכותו כאמור עוקלה או שהוצא לגביה צו בידי בית משפט או רשות אחרת, לפי דין, ולאחר מכן הוקנתה הבעלות בדירה לחוכר לפי סעיף זה, יראו את זכותו של האדם האחר, את זכותו של המעקל או את הצו, לפי הענין, כזכות או כצו החלים ביחס לבעלות שקיבל החוכר לפי הוראות סעיף זה; המינהל יביא לידיעתו של החוכר, בהודעה לחוכר, את תוכן הוראת סעיף קטן זה.

¹⁴ ס"ח התשכ"ג, עמ' 156.

(ז) הוראות סעיף זה באות להוסיף על הוראות כל דין אחר, ואולם במקרה של סתירה, יגברו הוראות סעיף זה.

(ח) על אף הוראות סעיף קטן (ז) –

(1) הוראות סעיף זה יחולו בכפוף להוראות חוק מקרקעי ישראל, התש"ך-1960¹⁵;

(2) אין בהוראות סעיף זה כדי למנוע מהמינהל או מחוכר רישום הבעלות בדירה בבנין רווי על שמו של החוכר, על סמך שטר עסקה, בהתאם להוראות לפי חוק המקרקעין.

תיקון חוק מקרקעי 12. בחוק מקרקעי ישראל, התש"ך-1960, בסעיף 2(7), במקום "מאה אלף דונם" יבוא ישראל "מאתיים אלף דונם".

פרק ו': בריאות

13. בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994¹⁶ (בפרק זה – חוק ביטוח בריאות), בסעיף 18 –

תיקון חוק ביטוח בריאות ממלכתי – מס' 35

(1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב) המוסד ייחשב לכל קופת חולים, במועדים ועל פי הנתונים כמפורט להלן, שיעור מהסכום לחלוקה על פי כללי ההקצאה שנקבעו לפי סעיף 17:

(1) ב־1 בינואר, ב־1 באפריל, ב־1 ביולי וב־1 באוקטובר של כל שנה – על פי הנתונים המעודכנים שבידיו;

(2) ב־1 בכל חודש שאינו אחד מהחודשים המפורטים בפסקה (1) – על פי הנתונים ששימשו לצורך החישוב לפי אותה הפסקה, תוך התאמת הנתונים כאמור בדבר גיל המבוטחים למועד החישוב, וכן על פי הנתונים המעודכנים שבידיו בענינים אלה:

(א) לידות ופטירות;

(ב) מבוטחים חדשים;

(ג) כל נתון אחר שיקבע שר הבריאות, בהסכמת שר האוצר, לאחר ששר הרווחה אישר כי בידי המוסד הכלים לעדכון אותו נתון, ובאישור ועדת העבודה והבריאות של הכנסת.;

(2) בסעיף קטן (ג), במקום "שלושה חודשים" יבוא "חודש".

14. תחילתו של סעיף 18 לחוק ביטוח בריאות, כנוסחו בסעיף 13 לחוק זה, ביום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006), והוא יחול על חישוב שיעור מהסכום לחלוקה, מהיום האמור ואילך.

חוק ביטוח בריאות ממלכתי – תחילה ותחולה

15. בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981¹⁷ (בפרק זה – פקודת הרוקחים), בסעיף 26, אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

תיקון פקודת הרוקחים – מס' 14

"(א1) (1) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי רוקח לנפק תכשיר מרשם שלא על פי מרשם חתום בידי רופא, בהתאם להוראות שיקבע שר הבריאות לפי פסקה (2).

¹⁵ ס"ח התש"ך, עמ' 56.

¹⁶ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156; התשס"ה, עמ' 695.

¹⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694; ס"ח התשס"ה, עמ' 743.

(2) לשם הגנה על בריאות הציבור, יקבע שר הבריאות, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, הוראות לענין ניפוק תכשיר מרשם על ידי רוקח שלא על פי מרשם רופא (בסעיף קטן זה – ניפוק), לרבות הוראות בדבר:

(א) סוגי התכשירים שיונפקו והגבלות על הנפקתם, לרבות לענין כמות התכשיר שיונפק ופרק הזמן שבו יותר לרוקח לנפק תכשיר בלא מרשם בלי שמקבל התכשיר יערוך ביקור אצל רופא;

(ב) תנאים שבהם יותר ניפוק בשל מצבו הרפואי של מקבל התכשיר, לרבות קביעת תקופה מזערית שבמהלכה מתקיים המצב הרפואי;

(ג) ההכשרה הנדרשת מרוקח לביצוע ניפוק והוראות בדבר השילוט הנדרש לענין מי שקיבל הכשרה כאמור;

(ד) ביצוע תיעוד ודיווח על ידי רוקח בדבר ניפוק;

(ה) העברת מידע לרופא המטפל בדבר ניפוק, לרבות זהות החולה, סוג התכשיר והכמות שנופקה.

16. תחילתו של סעיף 26(א1) לפקודת הרוקחים, כנוסחו בסעיף 15 לחוק זה, ביום תחילתן של תקנות ראשונות שיוקנו לפי סעיף 26(א1).

פקודת הרוקחים – תחילה

פרק ז': רשויות מקומיות

17. בחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג–1992¹⁸ (בפרק זה – חוק הסדרים 1992) –

תיקון חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב), התשנ"ג–1992 – מס' 9

(1) בסעיף 7, אחרי ההגדרה "מועצה" יבוא:

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

"מדד השכר הציבורי" – מדד השכר החודשי הממוצע למשרת שכיר, לפי ענפים כלכליים ראשיים נבחרים, לענין עובדים ישראלים, בענף סך כל השירותים הציבוריים, כפי שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה בירחון הסטטיסטי לישראל;

"שיעור העדכון" – עדכון בשיעור של שמונים אחוזים מהסכום המתקבל מחיבור של מחצית שיעור עדכון המדד ומחצית שיעור עדכון מדד השכר הציבורי;

"שיעור עדכון המדד" – שיעור השינוי במדד שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים הקודמת לעומת המדד שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים שלפניה;

"שיעור עדכון מדד השכר הציבורי" – שיעור השינוי במדד השכר הציבורי שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים הקודמת לעומת מדד השכר הציבורי שהיה ידוע ב־20 באוקטובר של שנת הכספים שלפניה;

(2) בסעיף 9 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "סכומי הארנונה הכללית";

(ב) בסעיף קטן (א), המילים "וכללים בדבר עדכון סכומי הארנונה הכללית," – יימחקו;

¹⁸ ס"ח התשנ"ג, עמ' 10; התשס"ה, עמ' 368.

(ג) בסעיף קטן (ב) –

(1) במקום הרישה יבוא "סכום הארנונה הכללית בשל מטר רבוע שתטיל מועצה על כל אחד מסוגי הנכסים, בכל שנת כספים, יהיה הסכום שהגיע כדין בשל מטר רבוע של אותו נכס בשנת הכספים הקודמת, בלא הנחה כלשהי אם ניתנה, בתוספת שיעור העדכון, ובלבד שהסכום שיוטל כאמור לא יפחת מהסכום המזערי ולא יעלה על הסכום המרבי שקבעו השרים בתקנות לפי סעיף קטן (א). ויהיה בכפוף לכל הוראה אחרת שנקבעה בתקנות כאמור ובכפוף לתקנות ולכללים לפי סעיף 8(ב); בתקנות לפי סעיף קטן (א) ובתקנות ובכללים לפי סעיף 8(ב) יכול שייקבע כי –";

(2) בפסקה (1), במקום "גבוה מן האמור" יבוא "גבוה משיעור העדכון";

(3) בפסקה (2), במקום "להטיל ארנונה שלא בהתאם לכללים כאמור" יבוא "להטיל ארנונה שלא בהתאם לאמור ברישה", במקום "שבשלו בכוונתה להטיל ארנונה שלא בהתאם לכללים" יבוא "שבשלו בכוונתה להטיל ארנונה שלא בהתאם לאמור, ולענין נכס המצוי באזור חלוקת הכנסות כמשמעותו בסעיף 9(ב) לפקודת העיריות – גם לכל רשות מקומית המנויה בצו שניתן לפי הוראות הסעיף האמור";

(ד) בסעיף קטן (ב)1, במקום "על אף הכללים שנקבעו לפי סעיף קטן (א)" יבוא "על אף ההוראות לפי סעיף קטן (ב)";

(3) בסעיף 10, במקום "על פי כללים כאמור בסעיף 9(א)" יבוא "בהתאם להוראות לפי סעיף 9(ב) רישה";

(4) בסעיף 11(א), במקום "רשאי, בנסיבות מיוחדות, להתיר לרשות מקומית להטיל בתוך שנת הכספים" יבוא "רשאי להתיר לרשות מקומית שאושרה לה תכנית הבראה לפי סעיף 140(ב) לפקודת העיריות או לפי סעיף 135(ב) לפקודת המועצות המקומיות, להטיל בתוך שנת הכספים שבה אושרה תכנית הבראה כאמור, ובמקום "בהתאם לאמור בסעיף 9(א)" יבוא "בהתאם להוראות לפי סעיף 9(ב)".

18. הוראות סעיפים 7, 9 ו-10 לחוק הסדרים, 1992, בנוסחם בסעיף 17(1), (2) ו-3 לחוק זה, יחולו משנת הכספים 2007 ואילך.

חוק הסדרים
במשק המדינה
(תיקוני חקיקה
להשגת יעדי
התקציב),
התשנ"ג-1992
– תחולה

19. (א) בשנת הכספים 2006 יחולו, על אף האמור בכל דין, תקנות הסדרים במשק המדינה (ארנונה כללית ברשויות המקומיות בשנת 2000), התש"ס-2000¹⁹ (בסעיף זה – התקנות), בשינויים המחויבים, ואולם –

ארנונה – הוראת
שעה לשנת
הכספים 2006

(1) בתקנה 1 –

(א) בהגדרה "הסכום החדש", במקום "בתוספת שיעור של עד 4.8% ממנו" יקראו "בתוספת שיעור של 3.08% ממנו";

(ב) בהגדרה "משרדים, שירותים ומסחר", אחרי "ובתי מרקחת", יקראו "סניפי דואר וסוכנויות דואר שבהם ניתנים שירותים לציבור";

(2) בתקנה 5, לכל סכום הנקוב בפסקאות (1) עד (12) ייוספו 9.04% ממנו, ובפסקה (13), במקום "4.8%" יקראו "3.08%";

¹⁹ ק"ת התש"ס, עמ' 270.

(3) בתקנה 6, לכל סכום הנקוב בפסקאות (1) עד (11) ייווספו 10.4% ממנו, ובפסקה (12), במקום "4.8%" יקראו "3.08%";

(4) בתקנה 9(ג), במקום "עד כ"ד באדר ב' התש"ס (31 במרס 2000)" יקראו "עד כ"ט בתמוז התשס"ו (25 ביולי 2006)";

(5) בתקנה 12, במקום "כ"ד בשבט התש"ס (31 בינואר 2000)" יקראו "ל' בשבט התשס"ו (28 בפברואר 2006)";

(6) בכל מקום בתקנות, במקום "הכספים 1999" יקראו "הכספים 2005" ובכל מקום, במקום "הכספים 2000" יקראו "הכספים 2006".

(ב) על אף האמור בכל דין –

(1) החלטת מועצת רשות מקומית לענין הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 2006 שהתקבלה לפני פרסומו של חוק זה, בהתאם לתקנות, בשינויים המפורטים בסעיף קטן (א), תעמוד בתוקפה בשנת הכספים 2006;

(2) מועצת רשות מקומית רשאית לקבל או לתקן החלטה בדבר הטלת ארנונה כללית לשנת הכספים 2006, ככל שיידרש להתאמתה לתקנות, בשינויים המפורטים בסעיף קטן (א). עד יום כ' בתמוז התשס"ו (16 ביולי 2006); תחילת תוקפם של החלטה או תיקון החלטה כאמור, ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006);

(3) החלטה כאמור בפסקה (1) או (2) תפורסם עד יום כ"ז בתמוז התשס"ו (23 ביולי 2006).

(ג) תחילתו של סעיף זה ביום א' בטבת התשס"ו (1 בינואר 2006).

20. בפקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין), 1938²⁰, בסעיף 5(ג)א(3), אחרי "בחוק לימוד חובה, התש"ט-1949", יבוא "מוסד חינוך כמשמעותו בסעיף 5 לחוק האמור".

תיקון פקודת מסי העירייה ומסי הממשלה (פטורין) – מס' 14

21. בפקודת העיריות²¹, אחרי סעיף 9א יבוא:

תיקון פקודת העירייה – מס' 108

"אזור חלוקת הכנסות

ב. (א) בסעיף זה –
"הכנסות מהיטלי השבחה" – הכנסות שמקבלת רשות מקומית, באמצעות הוועדה המקומית, לפי סעיף 24 וסעיף 12 לתוספת השלישית לחוק התכנון והבניה;

"חוק התכנון והבניה" – חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965;

"רשות מקומית" – עירייה או מועצה מקומית;

"תכנית" – תכנית לפי חוק התכנון והבניה;

"תשלומי חובה" – מסים, אגרות, היטלים, דמי השתתפות ושאר תשלומי חובה המגיעים לרשות מקומית על פי כל דין.

(ב) השר רשאי, בהסכמת שר האוצר ולאחר עיון בתסקיר של ועדת חקירה שמינה השר לענין זה (בסעיף זה – ועדת החקירה לחלוקת הכנסות), להכריז בצו, כי אזור המצוי בתחום רשות מקומית, אחת או יותר, שלא נכלל בו שטח המיועד בתכנית למגורים בלבד ואשר תחמו יוגדר בצו, יהיה אזור שבו ההכנסות מארנונה כללית, או ההכנסות מארנונה כללית יחד עם

²⁰ ע"ר 1938, תוס' 1, עמ' (ע) 27, (א) 31; ס"ח התשס"ה, עמ' 751.

²¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, עמ' 197; ס"ח התשס"ו, עמ' 106.

ההכנסות מהיטלי השבחה או מאחד או יותר מתשלומי החובה, יחולקו בין הרשות המקומית שבתחומה מצוי אותו אזור לבין רשות מקומית, אחת או יותר, הסמוכה לרשות המקומית האמורה או הגובלת בה (בסעיף זה – אזור חלוקת הכנסות), הכל כפי שנקבע בצו.

(ג) צו לפי סעיף קטן (ב) יכול, נוסף על האמור באותו סעיף קטן, פירוט בענינים אלה:

(1) גבולות אזור חלוקת ההכנסות;

(2) שיעור ההכנסות שלו זכאית כל אחת מהרשויות המקומיות המנויות בצו, שייקבע בהתחשב, בין השאר, בהוצאות הרשות המקומית שבתחומה נמצא אזור חלוקת ההכנסות, בשל אותו אזור;

(3) ענינים נוספים הנדרשים לביצועו.

(ד) הוצא צו כאמור בסעיף קטן (ב), יועברו ההכנסות שנקבעו בצו, ישירות, מהרשות המקומית שבתחומה נמצא אזור חלוקת ההכנסות לרשויות המקומיות המנויות בצו.

(ה) לצורך הכנת תסקיר לענין הכרזה לפי סעיף קטן (ב), תבחן ועדת החקירה לחלוקת הכנסות את ההצדקה להכרזה כאמור, לאחר שנתנה לראשי הרשויות המקומיות הנוגעות בדבר, או למי מטעמם, הזדמנות להביע את עמדתם; סברה ועדת החקירה לחלוקת הכנסות כי קיימת הצדקה להכרזה כאמור, תתייחס הוועדה בתסקיר, בין השאר, לכל אחד מהענינים האמורים בסעיף קטן (ג).

(ו) תסקיר כאמור בסעיף קטן (ה), יוגש לשר בתוך תקופה שלא תעלה על שלושה חודשים מיום מינוי ועדת החקירה לחלוקת הכנסות ויפורסם, בעת הגשתו, באתר האינטרנט של משרד הפנים; השר ייתן, בתוך 30 ימים ממועד הגשת התסקיר כאמור, את החלטתו המנומקת לענין קבלת מסקנות התסקיר או דחייתן; החלטת השר המנומקת תפורסם באתר האינטרנט של משרד הפנים.

(ז) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מהוראות סעיף 9א ומהוראות סעיף 7 לפקודת המועצות המקומיות.

22. בפקודת המועצות המקומיות²², בסעיף 34א, אחרי "הוראות סעיפים" יבוא "ב9,."

תיקון פקודת המועצות המקומיות – מס' 45

23. בפקודת מסילות הברזל [נוסח חדש], התשל"ב–1972²³, בסעיף 2(1), אחרי "או בתוך מחפורת" יבוא "או בתוך מנהרה" ואחרי "ראש המחפורת" יבוא "או המנהרה".

תיקון פקודת מסילות הברזל – מס' 4

פרק ח': רישוי שירותי תעופה

24. בחוק רישוי שירותי התעופה, התשכ"ג–1963²⁴ –

תיקון חוק רישוי שירותי התעופה – מס' 2

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

”הוועדה המקצועית” – הוועדה שהוקמה לפי סעיף 8א.”;

²² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, עמ' 256; ס"ח התשס"ה, עמ' 734.

²³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 23, עמ' 485; ס"ח התשס"ה, עמ' 421.

²⁴ ס"ח התשכ"ג, עמ' 104; התשס"ה, עמ' 132.

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "לתקופה שיקבע" יבוא "(בסעיף זה – שינוי תנאים), ובלבד ששינוי תנאים שלא לפי בקשה מאת בעל הרישיון וכן דחיית בקשתו של בעל הרישיון, כולה או חלקה, לשינוי כאמור, ייעשו בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית";

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) שר התחבורה יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף זה, ככל הניתן בנסיבות הענין, באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק";

(א) האמור בו יסומן "(א)" ובו –

(1) ברישה, במקום "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי";

(2) בפסקה (2), המילים "או שאינו לטובתה" – יימחקו;

(3) אחרי פסקה (5) יבוא:

"(6) מתן הרישיון עלול להביא לתחרות בלתי הוגנת בענף התעופה האזרחית בשל קביעת מחיר לשירותי תעופה הנמוך מן המחיר ההוגן";

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) שר התחבורה יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף קטן (א), ככל הניתן בנסיבות הענין, באופן שלא יפגע בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, לטובת רווחת ציבור המשתמשים ולתועלת המשק";

(4) בסעיף 8, ברישה, במקום "שר התחבורה רשאי" יבוא "שר התחבורה, בהתייעצות עם שר התיירות ולאחר קבלת חוות דעתה של הוועדה המקצועית, רשאי";

(5) אחרי סעיף 8 יבוא:

8א. (א) מוקמת בזה ועדה מקצועית שתפקידה לחוות את דעתה לפני שר התחבורה בכל ענין הנוגע לרישיונות, שלגביו נדרשת חוות דעתה לפי הוראות חוק זה.

(ב) חברי הוועדה המקצועית יהיו המפורטים להלן:

(1) המנהל הכללי של משרד התחבורה;

(2) מנהל רשות התעופה האזרחית, כמשמעותו בחוק רשות התעופה האזרחית, התשס"ה-2005²⁵;

(3) המנהל הכללי של משרד התיירות;

²⁵ ס"ח התשס"ה, עמ' 130.

(4) המנהל הכללי של משרד ראש הממשלה;

(5) הממונה על התקציבים במשרד האוצר.

(ג) כל אחד מהמנויים בסעיף קטן (ב) רשאי למנות נציג מטעמו מבין העובדים הבכירים במשרדו, שיהיה חבר הוועדה המקצועית במקומו.

סייג לחובת ההיוועצות
ב.8. (א) הוראות סעיפים 3, 5 ו-8 לענין התייעצות בשר התיירות יחולו לגבי רישיון להפעלה או להשכרה של כלי טיס גדול לשם הסעת נוסעים בטיסה מסחרית.

(ב) הוראות סעיפים 3, 5 ו-8 לענין קבלת חוות דעת מהוועדה המקצועית יחולו לגבי רישיון להפעלה או להשכרה של כלי טיס גדול לשם הסעת נוסעים או הובלת טובין בטיסה מסחרית.

(ג) בסעיף זה, "כלי טיס גדול" – כלי טיס שמשקלו המרבי המורשה להמראה עולה על 5,700 קילוגרמים;

(6) בסעיף 23, בסופו יבוא:

"(ג) לא יותקנו תקנות לפי חוק זה שיש בהן כדי לפגוע, במידה העולה על הנדרש, בתחרות בענף התעופה האזרחית ובקידומה, ברווחת ציבור המשתמשים או בתועלת המשק."

פרק ט': הגנת הצרכן

25. בחוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981²⁶ – תיקון חוק הגנת הצרכן – מס' 20

(1) בסעיף 1 –

(א) לפני ההגדרה "הממונה" יבוא:

"הוועדה המייעצת" – הוועדה שמונתה לפי סעיף 22א;

(ב) אחרי ההגדרה "הממונה" יבוא:

"הרשות" – הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן, שהוקמה לפי סעיף 19א;

(2) במקום כותרת פרק ה' יבוא:

"פרק ה': הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן והממונה, תפקידו וסמכויותיו";

(3) בסעיף 19, במקום "תמנה" יבוא "תמנה, לפי המלצת השר", ואחרי "הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";

(4) אחרי סעיף 19 יבוא:

"הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן" (א) מוקמת בזה הרשות להגנת הצרכן ולסחר הוגן.

(ב) הממונה יהיה מנהל הרשות.

תקציב הרשות
19ב. תקציב הרשות ייקבע בחוק התקציב השנתי, בסעיף תקציב נפרד, כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985²⁷; הממונה על סעיף תקציב זה לענין החוק האמור יהיה הממונה.

²⁶ ס"ח התשמ"א, עמ' 248; התשס"ו, עמ' 279.

²⁷ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

עסקאות הרשות 19ג. לצורך ביצוע הוראות חוק זה, מורשה הממונה, יחד עם חשב הרשות, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי"א-1951²⁸, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

עוברי הרשות 19ד. (א) עובדי הרשות יהיו עובדי המדינה ויחולו עליהם הוראות חוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959²⁹.

(ב) עובדי הרשות יפעלו לפי הוראות הממונה ובפיקוחו.³⁰

(5) בסעיף 20(א), אחרי פסקה (3) יבוא:

"(א3) לטפל בכבילות בין עוסק לצרכן, הפוגעות ביכולת הצרכן לעבור מעוסק לעוסק";

(6) אחרי סעיף 21 יבוא:

"דרישת ידיעות ומסמכים 21א. היה לממונה או לעובד המדינה שהממונה הסמיכו לכך, יסוד סביר להניח כי הופרה הוראה מהוראות חוק זה, רשאי הוא לדרוש מכל עוסק, למסור לו את הידיעות, המסמכים, הפנקסים ושאר התעודות הנוגעות להפרה האמורה; בסעיף זה, "עוסק" – לרבות עובדו, נושא משרה בו או מי שפועל מטעמו";

(7) אחרי סעיף 22 יבוא:

"הוועדה המייעצת 22א. (א) השר, בהסכמת שר האוצר, ימנה ועדה מייעצת שתפקידה לייצג לממונה, לפי דרישתו, בכל ענין הנוגע להגנת הצרכן ולסחר הוגן, וכן לייצג לו בהכנת הדין וחשבון השנתי כאמור בסעיף 22ב ובהכנת תכנית העבודה של הרשות.

(ב) הוועדה המייעצת תהיה בת שישה חברים והם:

(1) עובד משרד התעשייה המסחר והתעסוקה, בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי;

(2) עובד משרד האוצר, בדרגה שאינה פחותה מדרגת סגן מנהל כללי;

(3) שני חברי הסגל האקדמי של מוסדות מוכרים להשכלה גבוהה כמשמעותם בחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958³⁰;

(4) נציג ארגון צרכנים כהגדרתו בסעיף 31(ג), שיקבע השר;

(5) נציג העוסקים, שיקבע השר.

(ג) השר, בהסכמת שר האוצר, ימנה את אחד מחברי הוועדה המייעצת להיות יושב ראש הוועדה.

(ד) חברי הוועדה ימונו לתקופה של שלוש שנים וניתן לחזור ולמנותם, ובלבד שלא יכהנו שלוש תקופות רצופות.

22ב. הממונה, בהתייעצות עם הוועדה המייעצת, יכין דין וחשבון שנתי על פעילות הרשות באותה שנה, ויגישו לממשלה, באמצעות השר.³¹

²⁸ ס"ח התשי"א, עמ' 52.

²⁹ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

³⁰ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

(8) בסעיף 37 –

(א) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) תקנות וצווים לפי חוק זה ייקבעו בהתייעצות עם הממונה או על פי הצעתו";

(ב) בסעיף קטן (ב), אחרי "יותקנו" יבוא "גם".

26. תיקון חוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982³¹ –
האחידים – מס' 2
- (1) בסעיף 16(א), אחרי "הממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";
- (2) בסעיף 25(א)6, אחרי "לממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן".
27. תיקון חוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958³², בסעיף 26א –
המועצה להשכלה גבוהה – מס' 14
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "הממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";
- (2) אחרי "ולממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן".
28. תיקון חוק המתווכים במקרקעין, התשנ"ו-1996³³, בסעיף 17 –
המתווכים במקרקעין – מס' 6
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "הממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן";
- (2) אחרי "ולממונה על הגנת הצרכן" יבוא "והסחר ההוגן".
29. תיקון חוק שירותי תיירות, התשל"ו-1976³⁴, בסעיף 12ג, המילים "על הגנת הצרכן" –
תיירות – מס' 5
30. תיקון חוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975³⁵, בתוספת, אחרי פרט 21 יבוא:
החברות הממשלתיות – מס' 21
- "22. הוועדה המייעצת – לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981".

פרק ו': תקשורת

31. תיקון חוק הרשות השנייה לטלוויזיה ורדיו, התש"ן-1990³⁶ –
השנייה לטלוויזיה ורדיו – מס' 27
- (1) בסעיף 99 –
- (א) האמור בו יסומן "(א)" ובו, בכל מקום, אחרי "דמי הזיכיון" יבוא "או דמי הרישיון";
- (ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:
- "(ב) הוצעו במכרז דמי זיכיון או דמי רישיון חד-פעמיים, תעביר הרשות את דמי הרישיון או דמי הזיכיון כאמור ששילם בעל הזיכיון, לאוצר המדינה";
- (2) בסעיף 100, אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) הרשות תמסור לשר האוצר את הנתונים הדרושים לצורך חישוב סכומי התמלוגים המועברים מהרשות לאוצר המדינה לפי סעיף זה.
- (ה) מי שהגיע אליו מידע לפי סעיף קטן (ד), לא ימסור אותו ולא יעשה בו שימוש אלא לצורך חישוב סכומי התמלוגים כאמור באותו סעיף קטן או לשם ביצוע הוראות לפי כל דין או לפי צו של בית משפט."

³¹ ס"ח התשמ"ג, עמ' 8; התשס"ד, עמ' 389.

³² ס"ח התשי"ח, עמ' 191; התשס"ו, עמ' 170.

³³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 70; התשס"ה, עמ' 745.

³⁴ ס"ח התשל"ו, עמ' 228; התשס"ב, עמ' 140.

³⁵ ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשס"ו, עמ' 184.

³⁶ ס"ח התש"ן, עמ' 58; התשס"ו, עמ' 16.

(1) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "הפקה מקומית", במקום האמור בה יבוא "תכנית טלוויזיה שרוב יוצריה, רוב מבצעייה, רוב הצוות הטכני-הנדסי שנטל חלק בהפקתה ורוב צוות ההפקה, הם תושבי ישראל המתגוררים בה דרך קבע, ואשר הופקה בעבור קהל יעד ראשוני ישראלי בעברית, בערבית, ברוסית או בשפה אחרת שאישר המנהל הכללי מראש, למעט שידורי חדשות, תכניות ספורט ותכניות בעניני היום; בהגדרה זו – "רוב" – 75% לפחות;

"שידורי חדשות" – שידורי מהדורות חדשות ויומני חדשות";

(ב) בהגדרה "זמן שידורים", במקום האמור בה יבוא "כלל שעות שידורי הטלוויזיה של הרשות, במהלך שנה, בין השעות 8:00 ו-24:00, למעט שידורים כאמור המשודרים על ידי הטלוויזיה הלימודית";

(2) בסעיף 13, אחרי פסקה (6) יבוא:

"(7) לקבוע כללים לפי סעיף 44(ד).";

(3) במקום סעיף 44 יבוא:

"הפקות מקומיות 44. (א) חמישים אחוזים לפחות מזמן השידורים יוקצה להפקות מקומיות קנויות, ושבעים אחוזים לפחות מזמן השידורים שהוקצה להפקות מקומיות קנויות, יוקצה לשידור הפקות כאמור בשידור ראשוני.

(ב) מתוך כלל ההפקות המקומיות הקנויות, תשרר הרשות, בכל שנה, תכניות כמפורט בתוספת, בכמות שלא תפחת מן המכסות השנתיות הקבועות בה ובמסגרת שעות שידור כמפורט בה.

(ג) הרשות תוציא, בכל שנה, הוצאה למימון רכישה של הפקות מקומיות; מרכיבי ההוצאה יהיו כמפורט בתוספת וסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בה (בסעיף קטן זה – הוצאה שנתית להפקות מקומיות); מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות תוציא הרשות למימון רכישת תכניות כאמור בסעיף קטן (ב) הוצאה שסכומה לא יפחת מהסכום הקבוע בתוספת.

(ד) המליאה רשאית לקבוע כללים לביצוע סעיף זה והתוספת, לרבות בדבר הקצאת תקציבים שיאפשרו ביצוע הפקות מקומיות קנויות ברמה ובאיכות הולמים, וכן רשאית היא לקבוע בכללים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, הוראת שעה בדבר מתן הערפה, ככל שניתן ולתקופה מוגבלת, להתקשרויות עם עובדי הרשות שפרשו מעבודתם במסגרת תכנית פרישה.

(ה) המליאה רשאית, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, לשנות את התוספת.

(ו) על אף הוראות סעיף זה, רשאי השר להתיר, למשך התקופה שמיים י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) ועד יום י"ד בטבת התש"ע (31 בדצמבר 2009), הפחתה בהיקף השידורים ובסכומי ההוצאה המפורטים בתוספת שבהם מחויבת הרשות";

³⁷ ס"ח התשכ"ה, עמ' 106; התשס"ד, עמ' 44.

”תוספת

(סעיף 44ג)

1. בתוספת זו – הגדרות

”חצי שעה”, במכסת תכניות הקבועה בחצאי שעות – 24 דקות תכנית לפחות;

”ערוץ השידור” – הערוץ הראשון של הרשות;

”הכנסות” – כל אחד מאלה: הכנסות מאגרות המשתלמות לפי סעיף 28א; הכנסות משידורי חסות; הכנסות מתשדירי שירות; הכנסות מימון נטו; הכנסות מתקציב המדינה שיועדו לשידורי טלוויזיה;

”שידור חוזר” – שידור מחדש בערוץ השידור של תכנית ששודרה בו קודם לכן, או של תכנית ששודרה קודם לכן בערוץ כלל-ארצי בישראל, לרבות תכנית שנערכה מחדש, שהיא זהה במהותה, לדעת המליאה, לתכנית ששודרה בעבר; לענין זה, ”ערוץ כלל-ארצי” – ערוץ שבו משודרים שידורי טלוויזיה לפי כל חוק לציבור בישראל, והניתן לקליטה מהאוויר בשידור קרקעי או בשידור לווייני, למעט שידור מוצפן שקליטתו מותנית בתשלום;

”שעה”, במכסת תכניות הקבועה בשעות – 48 דקות תכנית לפחות;

”תכנית” – יחידת שידורים בסיסית בעלת תוכן והיקף ידועים ומוגדרים, במתכונת הערוכה לשידור בטלוויזיה, הכוללת רצף של תמונות וקול;

”תכנית סוגה (ז'נר) עילית” – הפקות מקומיות קנויות מהסוגים האלה:

(1) ”תכנית תעודה” – תכנית העוסקת בתיעוד של תופעות חברתיות, תרבותיות או פוליטיות, או בתיעוד תופעות או תגליות בטבע או במדע, והיא אינה תכנית בעניני היום;

(2) ”תכנית דרמה” – תכנית המגוללת סיפור עלילה בעל אופי קומי, דרמטי, מלודרמטי, טרגי או כיוצא בזה, בין השאר מסוגים אלה:

(א) דרמה בודדת – דרמה בהיקף של פרק אחד המשודרת במלואה במהלך שידור אחד, או המהווה חלק מסדרה קצרה, ומשלבת בתוכה בדרך כלל צילומי אולפן עם צילומים מחוץ לאולפן, ואורכה 50 דקות לפחות;

(ב) דרמה תיעודית (דוקודרמה) – דרמה העוסקת בדמויות או באירועים אמיתיים והחותרת לשחזר דמויות ואירועים אלה, מתוך נאמנות מרבית לעדויות ולמסמכים המתארים אותם;

(ג) סדרת דרמה – דרמה שבה מספר פרקים, שאורך כל אחד מהם 24 דקות לפחות;

- (ד) סרט טלוויזיה – תכנית במתכונת הדומה לדרמה בודדת אך מתאפיינת, בדרך כלל, באורך של 80 דקות לפחות ובתסריט המחייב צילומים מחוץ לאולפן;
- (3) "תכנית מיוחדת" – תכנית במתכונת מקורית ובעלת ערך מיוחד, אשר הוכח להנחת דעתה של המליאה כי היא באיכות יוצאת דופן של כתיבה תסריטית, משחק ובימוי, מסוגים אלה:
- (א) תכנית מערכונים המופקת ברמת הפקה גבוהה באורך של רבע שעה לפחות;
- (ב) תכנית במתכונת מקורית וחדשנית, באורך של רבע שעה לפחות;
- (ג) דרמה בודדת, דרמה תיעודית וסדרה דרמטית – כל אלה באורך של חצי שעה לפחות.

2. מתוך כלל ההפקות המקומיות הקנויות תשדר הרשות, בכל שנה, תכניות סוגה עילית, בהיקף שלא יפחת מ־180 שעות, ולענין זה לא יבואו במנין שידורים חוזרים.
3. הרשות תשדר תכניות סוגה עילית בין השעות 19:00 ו־24:00 בימי חול, ואולם רשאי המנהל הכללי לאשר שידורים גם בשעות אחרות, בשבתות, בחגים ובמועדים מיוחדים.
4. הוצאה השנתית שתוציא הרשות למימון רכישה של הפקות מקומיות קנויות באותה שנה (בתוספת זו – הוצאה שנתית להפקות מקומיות), לא תפחת מסכום השווה לשלושים ושישה אחוזים מכלל ההכנסות באותה שנה.
5. מתוך ההוצאה השנתית להפקות מקומיות קנויות תוציא הרשות, למימון רכישה של תכניות סוגה עילית, סכום שלא יפחת מעשרה אחוזים מכלל ההכנסות באותה שנה.
- תכניות סוגה עילית
- שעות שידור
- הוצאה שנתית למימון רכישה של הפקות מקומיות
- הוצאה שנתית למימון רכישה של תכניות סוגה עילית

33. תחילתו של חוק רשות השידור, כנוסחו בסעיף 32 לחוק זה, ביום י"א בטבת התשס"ז (31 בינואר 2007).

פרק ו"א: תכנון ובניה

34. בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965⁵⁸ (בפרק זה – חוק התכנון והבניה) –
- (1) בסעיף 2(ב), במקום פסקה (3) יבוא:
- "(3) מנהל מינהל התכנון במשרד הפנים או נציגו מבין עובדי מינהל התכנון, והוא יהיה ממלא מקום היושב ראש;"
- (2) בסעיף 12א, ברישה, אחרי "ועדת ערר" יבוא "ב(חוק זה – ועדת הערר)";
- (3) בסעיף 12ב(א) –
- (א) בפסקה (1), בסופה יבוא "למעט בענינים שבתחום סמכותה של ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה שמונתה לפי סעיף 112";
- (ב) בפסקה (5), במקום הסיפה החל במילים "סעיפים 26(ג)" יבוא "סעיף 26(ג) לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002⁵⁹;"
- (4) אחרי סעיף 12 זה יבוא:

⁵⁸ ס"ח התשכ"ה, עמ' 307; התשס"ו, עמ' 166.

⁵⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 55.

”סימן ב'2: ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה

112. לכל מחוז תהיה ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה (בחוק זה – ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה), וזה הרכבה: ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה

(1) עורך דין, בעל ותק של חמש שנים לפחות, המצוי בעניני תכנון ובניה, שימנו שר הפנים ושר המשפטים כאחד, והוא יהיה היושב ראש; לא ימונה עורך דין כאמור אם לדעת השרים קיים ניגוד ענינים בין תפקידו כיושב ראש לבין עיסוקיו האחרים;

(2) נציג מתכנן המחוז, הבקיא בעניני תכנון ובניה;

(3) בעל תואר אקדמי בתחום הכלכלה או שמאי מקרקעין כמשמעותו בחוק שמאי מקרקעין, התשס”א–2001⁴⁰, הבקיא בעניני תכנון ובניה, שימנה שר הפנים, ובלבד שאינו עובד המדינה או עובד ועדה מקומית או רשות מקומית, שבאותו מחוז; לא ימונה אדם כאמור אם לדעת שר הפנים קיים ניגוד ענינים בין תפקידו כחבר בוועדה לבין עיסוקיו האחרים.

112. ואלה התפקידים והסמכויות של ועדת הערר לפיצויים ולהיטל השבחה: סמכויות ועדת הערר לפיצויים ולהיטל השבחה

(1) לדון ולהחליט בערר על החלטה הנוגעת להיטל השבחה לפי פרק ח'1;

(2) לדון ולהחליט בערר על החלטה הנוגעת לתביעת פיצויים לפי פרק ט';

(3) לדון ולהחליט בערר לפי סעיף 28(ה) לחוק משק הגז הטבעי, התשס”ב–2002, ובדרישה לפיצויים לפי סעיפים 28(ב), (ג) ו־ד), 45 ו־53 לחוק האמור.

112. ח. הוראות סעיפים 12(ב), (ג) ו־ד)1, 12 ו־11(א) יחולו על ועדת הערר לפיצויים ולהיטל השבחה, בשינויים המחוייבים;” תחולת הוראות על ועדת ערר לפיצויים ולהיטל השבחה

(5) בסעיף 61 א –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בהגדרה ”תכנית בסמכות ועדה מקומית”, במקום ”בסעיף 62א(1) עד (10) בלבד” יבוא ”בסעיף 62א(א)1 עד (12), או תכנית שמתקיימים לגביה ולגבי הועדה המקומית הוראות סעיף 62א(ג)”;

(2) בהגדרה ”תכנית בסמכות ועדה מחוזית”, במקום הסיפה החל במילים ”הכוללת נושאים” יבוא ”שאינה תכנית בסמכות ועדה מקומית”;

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום הסיפה החל במילים ”ובלבד שאם החליטה” יבוא:

”ובלבד –

(1) שלא תקבל הועדה המקומית החלטה על הפקדת תכנית, אלא אם כן הונחו לפניה חוות דעת בכתב של מהנדס הועדה המקומית ושל

⁴⁰ ס”ח התשס”א, עמ’ 436.

היועץ המשפטי שלה, ולפיהן התכנית המוצעת היא תכנית בסמכות הועדה המקומית;

(2) שאם החליטה הועדה המקומית על הפקדת תכנית הכוללת הגדלת שטחים, כאמור בסעיף 62(א)3, תשלח הודעה, במידת האפשר, לכל בעל רשום שאותם שטחים, או חלק מהם, הם במקרקעין שבבעלותו;

(3) שלא תאושר תכנית הכוללת נושא מהנושאים המפורטים בסעיף 62(א)6, (8), (9), (11) או (12), אלא אם כן מוסדות הציבור, השטחים הפתוחים והתשתיות הכלולים בשטח התכנית ובסביבתו נותנים מענה לצרכים הנובעים מהתכנית; לא תאושר הועדה המקומית תכנית, אלא אם כן הונחה לפנייה חוות דעת בכתב של מהנדס הועדה המקומית שלפיה מוסדות הציבור, השטחים הפתוחים והתשתיות כאמור נותנים מענה לצרכים הנובעים מהתכנית;

(6) בסעיף 62 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) בפסקה (8), הסיפה החל במילים "ובלבד שמוסדות הציבור והתשתיות" – תימחק;

(2) בסופו יבוא:

"(11) הוספת שימושים, במגרש המיועד בתכנית למגורים ושטחו אינו עולה על 2,500 מ"ר, למטרת משרדים או מלונאות, או למטרת מסחר בחזית בנין המיועד למגורים, והכל בלי לשנות את השטח הכולל המותר לבניה במגרש על פי התכנית, ובלבד שהשטח הכולל המותר לבניה לצורך השימושים הנוספים לא יעלה על 15% מסך השטח הכולל המותר לבניה במגרש ושהוא נמצא ביישוב שמספר תושביו עולה על 5,000 לפי נתונים שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה;

(12) הרחבת שטחה של יחידת דיור שבנייתה הושלמה עשר שנים לפחות לפני תחילת התכנית, באופן שהשטח הכולל המותר לבניה באותה יחידת דיור לא יעלה על 120 מ"ר, ובלבד שתוספת השטח לא תשמש אלא להרחבת יחידת הדיור האמורה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) נוסף על הוראות סעיף קטן (א), תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת (בסעיף קטן זה – התכנית), החלה על שטח שעליו חלה תכנית מיתאר מקומית שאושרה (בסעיף קטן זה – תכנית המיתאר המקומית שאושרה), ואשר הוראותיה אינן סותרות את הוראות תכנית המיתאר המקומית שאושרה, היא תכנית בסמכות הועדה המקומית, ובלבד שמתקיימים כל אלה:

(1) שר הפנים אישר כי הועדה המקומית מקיימת באופן מקצועי ויעיל מערכת תכנון ומערכת אכיפה של הוראות חוק זה והתקנות לפיו; אישור שר הפנים לפי פסקה זו יהיה לתקופה שלא תעלה על חמש שנים, ורשאי הוא להאריכו לתקופות נוספות שלא יעלו על חמש שנים כל אחת; סבר שר הפנים כי ועדה מקומית אינה מקיימת עוד מערכת תכנון ומערכת אכיפה כאמור באופן מקצועי ויעיל, רשאי הוא לבטל את האישור, לאחר שנתן ליושב ראש הועדה המקומית הזדמנות לטעון

את טענותיו, בדרך שהורה; הפעלת סמכויות שר הפנים לפי פסקה זו תיעשה לאחר התייעצות עם מנהל מינהל התכנון במשרד הפנים;

(2) תכנית המיתאר המקומית שאושרה חלה על אחד מאלה:

(א) כל שטח מרחב התכנון המקומי;

(ב) כל שטח היישוב שהתכנית חלה בתחומו;

(ג) חלק משמעותי ממרחב התכנון או משטח היישוב כאמור בפסקת משנה (א) או (ב); לענין זה, "חלק משמעותי" – כפי שתחליט הועדה המחוזית;

(ד) כל שטחו של מתחם פינוי ובינוי שהוכרז בצו לפי סעיף 33א;

(3) ביום ההחלטה על הפקדת התכנית טרם חלפו עשר שנים מיום תחילתה של תכנית המיתאר המקומית שאושרה;

(4) תכנית המיתאר המקומית שאושרה כוללת, לפחות, את כל הענינים כמפורט להלן:

(א) ייעודי הקרקע בתחומה ושימושי הקרקע המותרים בכל אחד מהייעודים;

(ב) קביעת שטחי קרקע המיועדים לשטחים פתוחים ולצורכי ציבור, או קביעת הנחיות בדבר שטחים שיש ליעד לצרכים אלה, ביחס לייעודי הקרקע השונים שנקבעו בה;

(ג) קביעת השטח הכולל המותר לבניה בכל ייעוד או בכלל הייעודים, גם בלא קביעת זכויות בניה בכל מגרש או במגרש כלשהו;

(ד) הנחיות בדבר שטחי קרקע שיש ליעד לתחבורה, לחניה, לביוב ולתשתיות, ביחס לייעודי הקרקע השונים שנקבעו בה, לרבות התוויית הדרכים העיקריות בתחומה;

(ה) הנחיות לענין גובה הבנינים;"

(7) אחרי סעיף 62א יבוא:

"תכנית מיתאר מקומית שאושרה – מעקב אחר יישום ודיווח
62א1. ועדה מקומית שאישר שר הפנים כאמור בסעיף 62א(ג)1), תקוב אחר יישום התכניות שאושרו על ידיה לפי סעיף 62א, ותדווח לוועדה המחוזית, לפי דרישתה ולפחות אחת לשנה, על תוצאות המעקב כאמור, ובין השאר על אלה:

(1) אופן מימושה של תכנית המיתאר המקומית שאושרה, כמשמעותה בסעיף 62א(ג), באמצעות תכניות שבסמכותה של הועדה המקומית לפי הסעיף האמור;

(2) מימוש התחזיות ששימשו להכנת תכנית המיתאר האמורה בפסקה (1).";

(8) בסעיף 198, בכל מקום, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה" ואחרי "לוועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(א) במקום סעיף 6 יבוא:

”הגבלת אישור תכנית
6. (א) בכפוף להוראות סעיף 9, לא תאושר תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת, החלה על קרקע חקלאית המיועדת בתכנית מיתאר מחוזית למטרה חקלאית או לסוג של שטחים פתוחים, אלא אם כן מתקיים בה אחד מאלה:

(1) התכנית אושרה על ידי הועדה או שהיא מקיימת את כל הוראותיה של תכנית מיתאר שאושרה על ידי הועדה;

(2) התכנית אושרה על ידי המועצה הארצית או ועדת משנה שלה, ובלבד שאישור התכנית כאמור נדרש לפי הוראות תכנית מיתאר ארצית או מחוזית, בשל תחולתה על קרקע חקלאית או על סוג של שטחים פתוחים, וצוין במפורש בהחלטת המועצה או ועדת המשנה שלה, לפי הענין, כי האישור ניתן גם לצורך תוספת זו.

(ב) בסעיף זה, ”תכנית מיתאר מחוזית” – לרבות תכנית מיתאר מחוזית שהופקדה וטרם אושרה.”;

(ב) בסעיף 9, במקום סעיף קטן (א) יבוא:

”(א) החליט מוסד תכנון להפקיד תכנית מיתאר מקומית או תכנית מפורטת, החלה על קרקע חקלאית המיועדת בתכנית מיתאר מחוזית, כהגדרתה בסעיף 6(ב), למטרה חקלאית או לסוג של שטחים פתוחים, ולא מתקיים בתכנית אף תנאי מהתנאים המפורטים בסעיף 6(א), יעבירה מוסד התכנון לועדה.”;

(10) בתוספת השלישית, בסעיף 19(ב), אחרי פסקה (7) יבוא:

”(8) השבחה במקרקעין המשמשים או המיועדים לשמש לדרך ציבורית, בין אם היא ממוקמת מעל פני הקרקע ובין מתחת לפני הקרקע, לרבות תחנה, מכל סוג שהוא, לאיסוף נוסעים ולהורדתם, למעט שטח במקרקעין כאמור המשמש או המיועד לשמש לצרכים מסחריים; לענין זה, ”דרך ציבורית” – דרך בבעלות המדינה או בבעלות רשות מקומית, לרבות דרך המופעלת בידי גורם שהוסמך על ידי מי מהן לשם כך, לפי הענין, והכל בין אם נגבה תשלום בעבור השימוש בדרך ובין אם לאו.”

תיקון חוק משק
הגז הטבעי
– מס' 3

35. בחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב–2002⁴¹ –

(1) בסעיף 2, בהגדרה ”ועדת ערר”, במקום ”כמשמעותה בסעיף 12א” יבוא ”לפיצויים” –

(2) בסעיף 26(ג), אחרי ”לועדת הערר” יבוא ”כמשמעותה בסעיף 12 לחוק התכנון והבניה”.

⁴¹ ס"ח התשס"ב, עמ' 55; התשס"ה, עמ' 750.

36. בחוק בתי משפט לענינים מינהליים (תיקון מס' 15), התשס"ה-2005⁴² (בפרק זה – תיקון מס' 15), בסעיף 28 –

(1) בפסקה (4), המתקנת את סעיף 198 לחוק התכנון והבניה –

(א) בפסקת משנה (א), אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(ב) בפסקת משנה (ב), אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה" ואחריה יבוא:

"(ב) בסעיף קטן (ה) –

(1) בפסקה (1), אחרי "לוועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(2) בכל מקום, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(3) בפסקת משנה (ד), אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(ד) בפסקת משנה (ה), במקום "ועל" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה ועל";

(2) בפסקה (5), בפסקת משנה (3) המתקנת את סעיף 14 לתוספת השלישית בחוק התכנון והבניה –

(א) בסעיף קטן (1ג) המובא בה, במקום "כאמור בסעיף 12 לחוק" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה", ואחרי "יושב ראש ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(ב) בסעיף קטן (2ג) המובא בה, בכל מקום, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(ג) בסעיף קטן (3ג)(1)(ב) המובא בה, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה" ואחרי "לוועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה";

(ד) בסעיף קטן (4ג) המובא בה, אחרי "ועדת הערר" יבוא "לפיצויים ולהיטל השבחה".

37. (א) תחילתם של הסעיפים המפורטים להלן 60 ימים מיום פרסומו של חוק זה: תחילה

(1) סעיף 2(ב)3 לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(1) לחוק זה;

(2) סעיף 61א לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(5) לחוק זה;

(3) סעיף 62א לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(6) לחוק זה;

(4) סעיף 62א1 לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(7) לחוק זה;

(5) סעיפים 6 ו-9 לתוספת הראשונה בחוק התכנון והבניה, כנוסחם בסעיף 34(9) לחוק זה;

(6) סעיף 19(ב) לתוספת השלישית בחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(10) לחוק זה.

(ב) תחילתם של הסעיפים המפורטים להלן ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007):

(1) סעיף 12א לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(2) לחוק זה;

⁴² ס"ח התשס"ה, עמ' 738.

- (2) סעיף 12ב(א) לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(3) לחוק זה;
- (3) סעיפים 112, 111 ו-12(2) ו-13(3) לחוק התכנון והבניה, כנוסחם בסעיף 34(4) לחוק זה;
- (4) סעיף 198 לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(8) לחוק זה; סעיף 198 האמור יעמוד בתוקפו עד יום כניסתו לתוקף של סעיף 28(4) לתיקון מס' 15;
- (5) סעיפים 2 ו-26ג לחוק משק הגז הטבעי, התשס"ב-2002, כנוסחם בסעיף 35 לחוק זה.

(ג) תחילתו של סעיף 112(1) לחוק התכנון והבניה, כנוסחו בסעיף 34(4) לחוק זה, עם כניסתו לתוקף של סעיף 28(4) לתיקון מס' 15.

38. (א) ערר לפי חוק התכנון והבניה, או ערר או תביעה לפי חוק משק הגז, התשס"ב – הוראות מעבר 2002, שענינם פיצויים שהוגש לועדת ערר לפי סימן ב'1 לחוק התכנון והבניה לפני יום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) ימשיך להידון לפני ועדת הערר כאמור.

(ב) הוראות סעיפים 61א, 62א, 62א1 לחוק התכנון והבניה, וסעיפים 6 ו-9 לתוספת הראשונה בחוק האמור, כנוסחם בסעיפים 34(5), (6), (7) ו-9 לחוק זה, לא יחולו על תכנית שהוגשה למוסד תכנון וטרם אושרה לפני כניסתם לתוקף של הסעיפים האמורים.

פרק י"ב: מים

39. בחוק המים, התשי"ט-1959⁴⁵ (בפרק זה – חוק המים) –

- (1) בכל מקום בחוק, למעט בסעיפים 33, 38, 39, 44כ, 59, 100 ו-101 –
- (א) במקום "נציב המים" ו"הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";
- (ב) במקום "לנציב המים" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";
- (ג) במקום "שנציב המים" ו"שהנציב" יבוא "שמנהל הרשות הממשלתית";
- (ד) במקום "מנציב המים" יבוא "ממנהל הרשות הממשלתית";
- (ה) במקום "ולנציב המים" יבוא "ולמנהל הרשות הממשלתית";
- (2) בסעיף 11, ברישד, במקום "לפי סעיף 138" יבוא "לפי סעיף 124יט";
- (3) בסעיף 14, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים, שמונתה לפי סעיף 125 (להלן – מועצת המים), לקבוע" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית שהוקמה לפי סעיף 124טו (להלן – מועצת הרשות הממשלתית) רשאית לקבוע" ובמקום "עשה" יבוא "עשתה";
- (4) בסעיף 18, אחרי "מאוצר המדינה" יבוא "לפי כללים שתקבע מועצת הרשות הממשלתית, לענין הזכאות לפיצויים, שיעורם ותנאי תשלומם" ובמקום הסיפה החל במילים "באין הסכמה" יבוא "הטוען כי לא קיבל פיצויים בהתאם לכללים כאמור רשאי לערוך על כך לפני בית הדין";
- (5) אחרי סעיף 18 יבוא:

"אירוע פגיעה במים 18א. (א) בסעיף זה –

"אירוע פגיעה במים" – אירוע הגורם או העלול לגרום לפגיעה ממשית באספקת מים המיועדים לשתיה, באיכות מים כאמור או ביכולת של מקור מים ותשתית מים המיועדים לשתיה לשמש ליעודם האמור;

"תשתית מים" – כהגדרתה בסעיף 35א(א).

⁴⁵ ס"ח התשי"ט, עמ' 169; התשס"ה, עמ' 378.

(ב) מנהל הרשות הממשלתית רשאי להכריז על אירוע פגיעה במים, ומשהכריז כאמור רשאי הוא לצוות על כל אדם הנוגע בדבר לעשות את כל הדרוש לשם טיפול באירוע כאמור, מניעתו, הפסקתו, החזרת המצב לקדמותו ומניעת הישנותו, ולשם הסדרת אספקת מים לצרכנים שנפגעו כתוצאה מאותו אירוע, לתקופה ובתנאים שיקבע בצו, והכל על פי כללים כאמור בסעיף קטן (ג).

(ג) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים לענין הכרזה על אירוע פגיעה במים, דרכי הטיפול באירוע כאמור, הדרכים למניעתו, להפסקתו, להחזרת המצב לקדמותו ולמניעת הישנותו, ולהסדרת אספקת מים לצרכנים שנפגעו כתוצאה מאירוע כאמור.

(ד) לא קיים אדם הוראות צו שניתן לו לפי סעיף קטן (ב), בתוך התקופה שנקבעה בצו, רשאי מנהל הרשות הממשלתית לעשות את הנדרש על פי הצו, ומשעשה כן, יהיה מי שנצטווה ולא מילא אחר הוראות הצו חייב בהוצאות הכרוכות בכך; על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף קטן זה, תחול פקודת המסים (גביה)⁴⁴, למעט סעיף 12 שבה.

(ה) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מסמכויות השר לאיכות הסביבה לפי סימן א1 ולפי חוק החומרים המסוכנים, התשנ"ג-1993⁴⁵.

(ו) אין בהוראות סעיף זה כדי להקנות למועצת הרשות הממשלתית סמכויות בענינים שלגביהם מוקנות סמכויות לאחר לפי פקודת בריאות העם, 1940⁴⁶;

(6) בסעיף 19 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור שר החקלאות" יבוא "בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ג) בסעיף קטן (ג), בסופו יבוא "על גבייתן של הוצאות שהוצאו לפי סעיף קטן זה תחול פקודת המסים (גביה), למעט סעיף 12 שבה";

(ד) בסעיף 20ד(א), ברישה, במקום "מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(ה) בסעיף 20ג(א), במקום "מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(ו) בכותרת סימן ב' לפרק השני, במקום "נורמות וכללים" יבוא "כללים";

(ז) במקום סעיף 21 יבוא:

"קביעת כללים 21. (א) מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע, בכללים, נורמות לכמויות המים, לאיכותם, למחירם, לחלוקתם בין מטרות המים השונות, לתנאי הספקתם ולשימוש בהם במסגרת מטרת המים שלה יועדו, וכן הוראות לניצולם היעיל והחסכוני.

⁴⁴ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

⁴⁵ ס"ח התשנ"ג, עמ' 28.

⁴⁶ ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239.

(ב) נקבעו כללים לפי הוראות סעיף קטן (א), לא יספק אדם מים ולא ישתמש במים אלא בהתאם לכללים האמורים.”;

(11) בסעיף 22 –

(א) בכותרת השוליים, במקום “נורמות וכללים” יבוא “הכללים”;

(ב) במקום “קביעת נורמות וכללים” יבוא “קביעת כללים”;

(12) בסעיף 222 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום “מים או להטייתם ממקור אחר” יבוא “מים, להטייתם ממקור אחר או להתפלת מיים”;

(ב) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

“(א) מתן רישיון לפי סעיף זה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית.”;

(13) בסעיף 23, אחרי “ממקור מים” יבוא “ולא יתפיל מיים”, אחרי “הפיקס ממקור מים” יבוא “או התפילם ממיים” ובמקום “(להלן – רישיון הפקה)” יבוא “(להלן – רישיון הפקה); מתן רישיון הפקה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית”;

(14) בסעיף 24, במקום “שנקבעו לכך בתקנות” יבוא “שקבעה מועצת הרשות הממשלתית בכללים”;

(15) בסעיף 25, במקום “בתקנות” יבוא “בכללים שקבעה הרשות הממשלתית”;

(16) אחרי סעיף 25 יבוא:

“אמות מידה להקצאת מים לחקלאות	25א. שר החקלאות יקבע בתקנות אמות מידה להקצאת מים בידי מנהל הרשות הממשלתית ברישיונות הפקה, לצריכה למטרת חקלאות.”;
-------------------------------	--

(17) בסעיף 27(ג), במקום “ששר החקלאות יקבע בצו” יבוא “שתקבע מועצת הרשות הממשלתית בצו”;

(18) בסעיף 29, במקום “הכריז שר החקלאות” יבוא “הכריזה מועצת הרשות הממשלתית”;

(19) בסעיף 30, במקום “בחוק זה או בתקנות לפיו” יבוא “בניגוד לאמור לפי חוק זה”;

(20) בסעיף 32(א), במקום “בחוק זה או בתקנות לפיו” יבוא “בניגוד לאמור לפי חוק זה”;

(21) בסעיף 33 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום “רשאי שר החקלאות להורות לנציב המים שינהל את המפעל האמור בדרך ובתנאים שיקבע” יבוא “רשאי מנהל הרשות הממשלתית לנהל את המפעל האמור על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – באישור אותה המועצה, וזאת”;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום “הורה שר החקלאות לנציב המים” יבוא “החליט מנהל הרשות הממשלתית”, במקום “רשאי נציב המים להעביר, בתנאים שקבע השר”

יבוא "רשאי הוא, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – באישור אותה מועצה, להעביר";

(22) בסעיף 34 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "ייקבעו אלה על ידי" יבוא "יורה על כך, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית", ובמקום "החלטתו" יבוא "צו או הוראה שניתנו לפי סעיף קטן זה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת ולענין תשלום על ידי רשות מקומית – גם לאחר התייעצות עם שר הפנים, יקבעו" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע";

(23) בסעיף 35 א –

(א) סעיף קטן (ג) – בטל;

(ב) בסעיף קטן (ד), בסופו יבוא "ועל פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(ג) בסעיף קטן (ו), במקום הרישה עד המילים "יקבע תעריפים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע, בכללים, תעריפים";

(24) בסעיף 36, במקום "נוכח שר החקלאות" יבוא "נוכחה מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום "רשאי הוא, לאחר התייעצות עם מועצת המים ועם ועדות האספקה", יבוא "רשאית היא";

(25) בסעיף 37 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) במקום הרישה יבוא "הכריזה מועצת הרשות הממשלתית על אזור קיצוב ונראה לה שאין אפשרות סבירה להבטיח לאזור הספקת מים שתספיק לקיום הצריכה שהיתה קיימת בו ערב ההכרזה, רשאית היא להסדיר את ההספקה והצריכה באזור הקיצוב בכללים הקובעים –";

(2) בפסקה (1), במקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "בתקנות" יבוא "בכללים";

(ג) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) הוכרו אזור קיצוב, וקצבה מועצת הרשות הממשלתית את היקף הצריכה המרבית הכוללת המותרת בו למטרת חקלאות, יקבע שר החקלאות, בתקנות, אמות מידה להקצאת המים, במסגרת היקף הצריכה שקצבה המועצה, בידי מנהל הרשות הממשלתית ברשיונות הפקה";

(26) בסעיף 38, במקום "ראה שר החקלאות" יבוא "ראתה מועצת הרשות הממשלתית", במקום "יכין" יבוא "תכין" ובמקום "ויניח העתק ממנה במשרדי נציב המים", יבוא "ותניח העתק ממנה", ובכל מקום, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(27) בסעיף 39, במקום "לנציב המים" יבוא "למועצת הרשות הממשלתית";

(28) בסעיף 40, במקום "שר החקלאות לא יתקין תקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית לא תקבע כללים" ובמקום הסיפה החל במילים "לפני מועצת המים" יבוא "לפניה";

(29) בסעיף 44 –

(א) סעיף קטן (ב) – בטל;

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים", יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";

(ג) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) על החלטת מנהל הרשות הממשלתית בענין פיצויים לפי סעיף זה ניתן לערער לבית הדין."

(30) בסעיף 44ב, במקום "(להלן – רישיון החדרה)" יבוא "(להלן – רישיון החדרה); מתן רישיון החדרה וקביעת התנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(31) בסעיף 44ג(3), במקום "שיקבע שר החקלאות, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור" יבוא "שתקבע מועצת הרשות הממשלתית באישור";

(32) בסעיף 44ה –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "60" יבוא "30";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "הזדמנות להשמיע, בדרך שתיקבע בתקנות, את הצעותיו" יבוא "הזדמנות להשמיע את הצעותיו", ובסופו יבוא "בדרך שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, בכללים";

(33) בסעיף 44ז(א), אחרי פסקה (6) יבוא:

(7) אמצעי ניטור שעל בעל הרישיון להתקין כדי לפקח על כמותם ואיכותם של המים המוחדרים והשפעתם על הקרקע, ותוצאות הניטור שעליו להעביר למנהל הרשות הממשלתית, לפי דרישתו."

(34) בסעיף 44טז –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "מצא השר" יבוא "מצאה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שתיקבע בתקנות" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, בכללים";

(35) בסעיף 44יז, במקום "60" יבוא "30";

(36) בסעיף 44יט –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שיקבע שר החקלאות לאחר התייעצות במועצת המים" יבוא "שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) סעיף קטן (ג) – בטל;

(37) בסעיף 44כ, במקום "באישור נציב המים ועל פי כללים שייקבעו על ידי הנציב" יבוא "באישור מנהל הרשות הממשלתית ועל פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(38) בסעיף 44כב, במקום סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) מועצת הרשות הממשלתית, באישור ועדת הכספים של הכנסת, תקבע כללים לחישוב הפיצויים לפי סימן זה."

(39) בסעיף 46, במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, ובמקום "הכנסת" יבוא "ועדת הכלכלה של הכנסת";

(40) בסעיף 47, בכל מקום, במקום "לשר החקלאות" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות";

(41) בסעיף 49, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים," יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית" ובמקום "אזורית; השר רשאי להסמיך לכך, לאחר התייעצות עם שר הפנים," יבוא "וכן ורשאית היא להסמיך לכך";

(42) בסעיף 51, במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";

(43) בסעיף 52, במקום "שר החקלאות הרשה" יבוא "שמועצת הרשות הממשלתית הרשתה";

(44) בסעיף 53, במקום "נוכח שר החקלאות" יבוא "נוכחה מועצת הרשות הממשלתית," במקום "לדעתו, שיהיו בידיה" יבוא "לדעתה, שיהיו בידי רשות המים," במקום "ורשאי השר" יבוא "ורשאית מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום "שיקבע" יבוא "שתורה";

(45) בסעיף 54, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(46) בסעיף 57 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) במקום "לשר החקלאות" יבוא "למועצת הרשות הממשלתית," במקום "לו" יבוא "למועצה האמורה" ובמקום "שידרוש" יבוא "שירדשו";

(47) בסעיף 58, במקום "שר החקלאות יגיש לכנסת" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תגיש לוועדת הכלכלה של הכנסת";

(48) בסעיף 59 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) ברישה, במקום "לתקנות החלות" יבוא "לכללים החלים" ובמקום "רשאי שר החקלאות לאחר שהתרה בה" יבוא "רשאי מנהל הרשות הממשלתית, באישור מועצת הרשות הממשלתית, ולאחר שהתרה ברשות המים האזורית,";

(2) בפסקה (2), במקום "להורות לנציב המים שישלים את השלמת המפעל בדרך ובתנאים שיקבע" יבוא "להשלים את הקמת המפעל בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – על פי אישור מאת המועצה האמורה, וזאת," והמילים "הכל כפי שיקבע השר" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב) –

(1) ברישה, במקום "בניגוד להוראות חוק זה, לרבות תקנות על פיו" יבוא "בניגוד להוראות לפי חוק זה", במקום "רשאי שר החקלאות לאחר שהתרה בה" יבוא "רשאי מנהל הרשות הממשלתית, באישור מועצת הרשות הממשלתית, ולאחר שהתרה ברשות המים האזורית";

(2) בפסקה (2), המילים "או – באישור שר הפנים –" – יימחקו;

(3) בפסקה (3), במקום "להורות לנציב המים שינהל את מפעל המים בדרך ובתנאים שיקבע" יבוא "לנהל את מפעל המים בהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובהעדר כללים כאמור – באישור מאת המועצה האמורה, וזאת";

(49) בסעיף 60, במקום "שר החקלאות רשאי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית" ובמקום "בסמכויותיו" יבוא "בסמכויותיה";

(50) בסעיף 64, במקום "כזאת, מאושרת על ידי שר החקלאות," יבוא "כזאת";

(51) בסעיף 67 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(ב) בסעיף קטן (ב), ברישה, במקום "שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים, רשאי לאשר" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, בהתאם לכללים שתקבע, לאשר";

(ג) במקום בסעיף קטן (ג) יבוא:

"(ג) מועצת הרשות הממשלתית לא תדחה התנגדות אלא לאחר שדנו בה לפנייה";

(52) בסעיף 68 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "לא יאשר שר החקלאות" יבוא "לא תאשר מועצת הרשות הממשלתית", במקום "שהביא" יבוא "שהביאה" ובמקום "בפקודת בנין ערים, 1936" יבוא "בחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "פקודת בנין ערים, 1936" יבוא "חוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "רשאי שר החקלאות" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית";

(53) בסעיף 70, במקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה מועצת הרשות הממשלתית";

(54) בסעיף 71, במקום "באתר היסטורי כמשמעותו בפקודת העתיקות" יבוא "באתר עתיקות כהגדרתו בחוק העתיקות, התשל"ח-1978"⁴⁷ ובמקום "לא יאשר אותה שר החקלאות" יבוא "לא תאשר אותה מועצת הרשות הממשלתית";

(55) בסעיף 74 –

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "רשאי שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים ולאחר" יבוא "רשאית מועצת הרשות הממשלתית, לאחר";

⁴⁷ ס"ח התשל"ח, עמ' 76.

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "לא יסרב שר החקלאות" יבוא "לא תסרב מועצת הרשות הממשלתית" ובמקום הסיפה החל במילים "לפניו או לפני" יבוא "לפניה";

(ג) בסעיף קטן (ה), במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית", במקום "לא יאשר השר" יבוא "לא תאשר המועצה" ובמקום "שנתן" יבוא "שנתנה";

(56) בסעיף 77(א)3, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(57) במקום סעיף 78 יבוא:

"סמכות לתת
היתרים

78. היתה פעולה מהפעולות המנויות בסעיף 77 טעונה היתר, רישיון או פטור על פי כל חיקוק, לרבות חוק עזר שניתן לפיו, לא ייתן השר הממונה על ביצועו של אותו חיקוק את ההיתר, הרישיון או הפטור, אלא לאחר התייעצות עם מועצת הרשות הממשלתית; הוראה זו אינה גורעת מכל הוראה אחרת בחיקוק.;

(58) בסעיף 80, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(59) בסעיף 88, בסופו יבוא "על גבייתן של ההוצאות שהוצאו לפי סעיף זה תחול פקודת המסים (גביה), למעט סעיף 12 שבה.;"

(60) בסעיף 93(א), במקום "שר החקלאות יקבע, לאחר התייעצות במועצת המים ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, כללים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית, באישור ועדת הכספים של הכנסת, תקבע כללים";

(61) בסעיף 97 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "אישור שר החקלאות, שיינתן לאחר התייעצות עם מועצת המים ולאחר" יבוא "אישור מועצת הרשות הממשלתית, שיינתן לאחר" ובמקום "חייבת הרשות" יבוא "חייבת רשות המים";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים למתן היתרים וצווים בידי מנהל הרשות הממשלתית לפי סעיף זה.;"

(62) בסעיף 100, ברישה, במקום "נציב המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית";

(63) בסעיף 101, במקום "לא יאשר נציב המים" יבוא "לא תאשר מועצת הרשות הממשלתית", במקום "שנתן" יבוא "שנתנה" ובמקום "בדרך שנקבעה בתקנות" יבוא "בדרך שקבעה בכללים";

(64) בסעיף 102 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "תקנות" יבוא "כללים";

(ב) במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים, לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע בכללים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת,;"

(65) סעיף 103 – בטל;

(66) בסעיף 104, במקום "שר החקלאות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית" ובסופו יבוא "ככל שאישור כאמור נדרש לפי חוק אחר";

- (67) בסעיף 105, במקום "שר החקלאות רשאי, לאחר התייעצות עם מועצת המים ובאישור" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, באישור";
- (68) בסעיף 107, במקום "60" יבוא "30";
- (69) בסעיף 111, במקום הרישה עד המילים "יקבע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע";
- (70) בסעיף 112 –
- (א) בסעיף קטן (א), במקום הרישה עד המילים "לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע בכללים", במקום "ורשאי הוא" יבוא "ורשאית היא" והמילים "למעט שימושם בחקלאות," – יימחקו;
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום הרישה עד המילים "ובלבד שהתעריפים" יבוא "על אף האמור בסעיף קטן (א), התעריפים";
- (ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, ולענין תשלום על ידי רשות מקומית – גם לאחר התייעצות עם שר הפנים, יקבעו הוראות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים";
- (ד) בסעיף קטן (ד), במקום "הוראות" יבוא "כללים";
- (71) בסעיף 112א(א), בהגדרה "שיעור השינוי של הסל הקובע", בסיפה, במקום "שר החקלאות ושר האוצר רשאים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית";
- (72) בסעיף 113א(א), במקום "שר החקלאות יקבע" יבוא "שמועצת הרשות הממשלתית תקבע", במקום "יתן" יבוא "תיתן" ובמקום "שנקבעה בתקנות" יבוא "שקבעה בכללים";
- (73) בסעיף 114א(א), במקום "קבע שר החקלאות" יבוא "קבעה מועצת הרשות הממשלתית";
- (74) סעיף 115 – בטל;
- (75) בסעיף 116א(א), במקום הרישה עד המילה "יקבע" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית, באישור ועדת הכספים של הכנסת, תקבע";
- (76) בסעיף 124א –
- (א) ברישה, במקום "רשאי" יבוא "רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית,";
- (ב) בפסקאות (1) ו-(2), במקום "התקנות שהותקנו" יבוא "הכללים שנקבעו";
- (77) בסעיף 124ב –
- (א) במקום סעיף קטן (א) יבוא:
- "(א) מועצת הרשות הממשלתית, באישור ועדת הכספים של הכנסת, תקבע בכללים את שיעורי התשלום המיוחד .";
- (ב) בסעיף קטן (ב), במקום "התקנות שהותקנו" יבוא "הכללים שנקבעו";

78) במקום כותרת סימן א' לפרק החמישי יבוא:

“סימן א': הרשות הממשלתית למים ולביוב”;

79) אחרי סעיף 124, תחת כותרת סימן א' לפרק חמישי יבוא:

124. מוקמת בזה הרשות הממשלתית למים ולביוב (בחוק זה – הרשות הממשלתית), שתהיה מופקדת על ניהול משק המים והביוב (בפרק זה – משק המים), ואשר תפעל בהתאם למדיניות הממשלה ובהתאם לסמכויותיה בתחום משק המים לפי הוראות חוק זה וכל דין אחר.

“הרשות
הממשלתית
למים ולביוב

124. תקציב הרשות הממשלתית ייקבע בחוק התקציב השנתי, בסעיף תקציב נפרד, כמשמעותם בחוק יסודות התקציב, התשמ”ה-1985⁴⁸; הממונה על סעיף תקציב זה, לענין החוק האמור, יהיה מנהל הרשות הממשלתית.

תקציב הרשות
הממשלתית

124. מנהל הרשות הממשלתית מורשה, יחד עם חשב הרשות הממשלתית, לייצג את הממשלה בעסקאות כאמור בסעיפים 4 ו-5 לחוק נכסי המדינה, התשי”א-1951⁴⁹, למעט עסקאות במקרקעין, ולחתום בשם המדינה על מסמכים הנוגעים לעסקאות כאמור.

עסקאות הרשות

124. עובדי הרשות הממשלתית יהיו עובדי המדינה, והם יפעלו לפי הוראות מנהל הרשות הממשלתית ובפיקוחו.

עובדי הרשות
הממשלתית

סימן א' 1: מועצת הרשות הממשלתית

124.טו. (א) לרשות הממשלתית תהיה מועצה, המורכבת משמונה חברים כמפורט להלן:

מועצת הרשות
הממשלתית

(1) מנהל הרשות הממשלתית שמונה לפי סעיף 124,יט, והוא יהיה יושב ראש המועצה;

(2) המנהל הכללי של משרד החקלאות ופיתוח הכפר;

(3) המנהל הכללי של המשרד לאיכות הסביבה;

(4) המנהל הכללי של משרד הפנים;

(5) המנהל הכללי של משרד התשתיות הלאומיות;

(6) הממונה על התקציבים במשרד האוצר;

(7) שני נציגי ציבור שמונו לפי הוראות סעיף 124.טז.

(ב) כל אחד מהמנויים בפסקאות (2) עד (6) בסעיף קטן (א) רשאי למנות נציג מטעמו שיהיה חבר הרשות הממשלתית במקומו, ובלבד שהוא עובד משרדו בדרגת סגן מנהל כללי ומעלה.

124.טז. (א) הממשלה תמנה את שני נציגי הציבור במועצת הרשות הממשלתית, אחד לפי המלצת שר התשתיות הלאומיות, ואחד לפי המלצת שר החקלאות ופיתוח הכפר ושר הפנים לאחר שנועצו בשר התשתיות הלאומיות (בסימן זה – נציג הציבור).

נציגי הציבור
במועצת הרשות
הממשלתית

⁴⁸ ס”ח התשמ”ה, עמ’ 60.

⁴⁹ ס”ח התשי”א, עמ’ 52.

(ב) כשיר להתמנות כנציג הציבור מי שמתקיימים בו תנאי הכשירות לכהן כיושב ראש דירקטוריון בחברה ממשלתית כאמור בסעיף 24ג) לחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁵⁰.

(ג) נציג הציבור יתמנה לתקופה של שלוש שנים, ואפשר לחזור ולמנותו, ובלבד שלא יכהן יותר משתי תקופות כהונה.

(ד) נציג הציבור יחדל לכהן לפני תום תקופת כהונתו, בהתקיים אחד מאלה:

(1) התפטר במסירת כתב התפטרות לשר או לשרים שהמליצו על מינויו כאמור בסעיף קטן (א) (בסעיף זה – השר הממליץ);

(2) נבצר ממנו דרך קבע למלא את תפקידו, והשר הממליץ החליט להעביר אותו מכהונתו בהודעה בכתב;

(3) הורשע בעבירה שלדעת השר הממליץ, בשל חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לכהן כחבר במועצת הרשות הממשלתית;

(4) השר הממליץ קבע כי חדל להתקיים לגביו תנאי מתנאי הכשירות למינויו;

(5) נתמנה כעובד המדינה;

(6) השר הממליץ קבע, בהתייעצות עם מועצת הרשות הממשלתית, כי הוא אינו ממלא את תפקידו כראוי.

(ה) נציג הציבור שידוע לו כי הוא קשור או עשוי להיות קשור, במישרין או בעקיפין, בעצמו או על ידי בן משפחתו או על ידי תאגיד שהוא או בן משפחתו הם בעלי ענין בו, בענין העומד לדיון במועצת הרשות הממשלתית, יודיע על כך בכתב ליושב ראש המועצה מיד לאחר שנודע לו שהענין עומד לדיון, ולא יהיה נוכח בדיוני המועצה באותו ענין, ולא ישתתף בהחלטה המתיחסת לענין האמור או הקשורה עמו; בסעיף קטן זה, "בן משפחה" ו"בעל ענין" – כהגדרתם בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968⁵¹.

24 יז. (א) תפקידי מועצת הרשות הממשלתית הם כמפורט בחוק זה ובכל דין אחר, ובין השאר:

תפקידי מועצת הרשות הממשלתית

- (1) הסדרת משק המים, פיתוחו ופיקוח עליו;
- (2) ביצוע מדיניות הממשלה שיש לה השלכות על משק המים;
- (3) קביעת כללים למתן רישיונות לפי חוק זה;
- (4) קביעת תעריפים והיטלים לשימושי המים השונים;
- (5) קביעת כללים בדבר הפקת מים, הספקתם, כמותם, איכותם, מחירם, השימוש בהם במסגרת מטרת המים, ואירוע פגיעה במים;

⁵⁰ ס"ח התשל"ה, עמ' 132.

⁵¹ ס"ח התשכ"ח, עמ' 234.

(6) קביעת תקנים לטיפול במי שפכים;

(7) פיקוח על רשות המים הארצית ורשויות המים האזוריות;

(8) סיוע לשר התשתיות הלאומיות במילוי תפקידו כשר היוזם לענין אמנות בין-לאומיות בנושא מים.

(ב) אין בתפקידי מועצת הרשות הממשלתית המפורטים בפסקאות (5) ו-(6) בסעיף קטן (א), כדי להקנות לה סמכויות בענינים שלגביהם מוקנות סמכויות לאחר לפי פקודת בריאות העם, 1940⁵².

124ו. (א) מועצת הרשות הממשלתית תקיים ישיבה אחת לחודשיים, לפחות. סדרי עבודתה של מועצת הרשות הממשלתית

(ב) המנין החוקי בישיבת מועצת הרשות הממשלתית הוא שלושה חברים לפחות, וביניהם מנהל הרשות הממשלתית.

(ג) החלטות הרשות הממשלתית יתקבלו ברוב דעות של החברים הנוכחים המצביעים באותה ישיבה.

(ד) מועצת הרשות הממשלתית תיתן לציבור ולכל גורם הנוגע בדבר הזדמנות נאותה להביא לפנייה את עמדתם בנוגע לכללים שבדעתה לקבוע, בדרך שתורה מועצת הרשות הממשלתית.

(ה) מועצת הרשות הממשלתית תקבע לעצמה את סדרי עבודתה ונוהלי דיוניה, ככל שלא נקבעו לפי חוק זה.

סימן א' 2: מנהל הרשות הממשלתית

124ו.ט. (א) הממשלה, על פי הצעת שר התשתיות הלאומיות, תמנה את מנהל הרשות הממשלתית, שיהיה אחראי לניהול משק המים, בהתאם למדיניות הממשלה, ובכפוף להנחיות, להוראות ולכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית. מנהל הרשות הממשלתית

(ב) מנהל הרשות הממשלתית יהיה עובד המדינה; תקופת כהונתו של המנהל תהיה חמש שנים ואפשר לחזור ולמנותו לתקופת כהונה אחת נוספת, של שלוש שנים.

124כ. כשיר להתמנות כמנהל הרשות הממשלתית אזרח ישראלי ותושב ישראל שמתקיימים בו שניים אלה: כשירות

(1) הוא בעל תואר אקדמי בתחום עיסוקה של הרשות הממשלתית, מאת מוסד מוכר, כמשמעותו בסעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958⁵³;

(2) הוא בעל ניסיון מצטבר של חמש שנים בתפקיד בכיר בתחום הניהול של תאגיד בעל היקף עסקים משמעותי או בתפקיד בכיר בשירות הציבורי.

⁵² ע"ר 1940, תוס' 1, עמ' (ע)191, (א)239.

⁵³ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

הפסקת כהונה 124כא. הממשלה לא תפסיק את כהונתו של מנהל הרשות הממשלתית אלא לאחר שנתנה לו הזדמנות לערור על החלטתה לפני ועדת השירות לפי סעיף 7 לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959⁵⁴; ועדת השירות תדון בערר לאחר קבלת חוות דעת מנציב שירות המדינה.

ממלא מקום למנהל הרשות שהושעה 124כב. השעתה הממשלה את מנהל הרשות הממשלתית, תמנה לו, בדרך האמורה בסעיף 124יט, ממלא מקום שמתקיימים בו תנאי הבשירות הנדרשים לפי סעיף 124כ, לתקופה שלא תעלה על שנה אחת; לממלא המקום יהיו כל הסמכויות של מנהל הרשות הממשלתית לפי חוק זה ולפי כל דין אחר.

דוח מנהל הרשות הממשלתית 124כג. מנהל הרשות הממשלתית יגיש אחת לשנה לפחות, דין וחשבון על פעולותיו (בסעיף זה – דוח שנתי); הדוח השנתי יוגש לממשלה, ולמועצת הרשות הממשלתית, וכן לוועדת הכלכלה של הכנסת, שתדון בו.

סימן א'3: מועצת המים;

(80) בסעיף 125, במקום "לשר החקלאות" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות" והמילים "ותמלא את התפקידים שנועדו לה לפי חוק זה" – יימחקו;

(81) בסעיף 126, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(82) בסעיף 127, במקום "לשר החקלאות" יבוא "לשר התשתיות הלאומיות";

(83) בסעיף 128, בכל מקום, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(84) סעיף 130 – בטל;

(85) בסעיף 131, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(86) בסעיף 132, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(87) בסעיף 133(א), במקום "שר החקלאות ימנה" יבוא "שר התשתיות הלאומיות, על פי הצעת מועצת הרשות הממשלתית, ימנה" ובמקום "על ידי שר החקלאות" יבוא "על ידי שר התשתיות הלאומיות";

(88) בסעיף 134(א), במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(89) בסעיף 135, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(90) בסעיף 136, במקום "שר החקלאות" יבוא "שר התשתיות הלאומיות";

(91) סימן ב' לפרק חמישי – בטל;

(92) בסעיף 141(א), במקום "שר החקלאות, לאחר התייעצות עם מועצת המים" יבוא "שר התשתיות הלאומיות, לאחר התייעצות עם מועצת הרשות הממשלתית";

(93) בסעיף 148(ב), במקום "שר החקלאות יתקין תקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים";

(94) בסעיף 154, אחרי "על ידי" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית", והמילים "או לפי התקנות על פיו" – יימחקו;

⁵⁴ ס"ח התשי"ט, עמ' 86.

(95) אחרי סעיף 154 יבוא:

"פרסום 154 א. מועצת הרשות הממשלתית תפרסם באתר האינטרנט שלה את התקנות והכללים לפי חוק זה, המתפרסמים ברשומות, וכן את הדרוה השנתי האמור בסעיף 124 כג."

(96) בסעיף 155, במקום "שר החקלאות", לאחר התייעצות עם מועצת המים" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית, בכללים";

(97) במקום סעיף 159 יבוא:

"ביצוע ותקנות 159. (א) שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית, לפי חוק זה, לקבוע כללים.

(ב) מועצת הרשות הממשלתית, באישור שר האוצר וועדת הכספים של הכנסת, רשאית, לקבוע, בכללים, אגרות בעד הגשת בקשות לרישיונות ולהיתרים לפי חוק זה.;

(98) בסעיף 160 (ב) -

(א) ברישה, במקום "שר התשתיות הלאומיות, בהסכמת שר האוצר, יקבע" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית תקבע";

(ב) בפסקה (3), במקום "שייקבע בתקנות" יבוא "שנקבע בכללים האמורים".

חוק המים -
הוראת שעה

40. על אף הוראות סעיף 112 (א) לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39 (70) לחוק זה, בתקופה שמיום י"א בטבת התשס"ו (1 בינואר 2007) עד יום כ"ח בסיון התשע"א (30 ביוני 2011), כללים לפי הסעיף האמור הקובעים תעריפי מים לשימוש בחקלאות, ייקבעו באישור שר החקלאות ופיתוח הכפר, שר התשתיות הלאומיות ושר האוצר.

41. בחוק תאגידי מים וביוב, התשס"א-2001⁵⁵ (בפרק זה - חוק תאגידי מים וביוב) -

תיקון חוק
תאגידי מים
וביוב - מס' 4

(1) בסעיף 2 -

(א) בהגדרה "הממונה", במקום "שהממשלה הסמיכה" יבוא "שמונה";

(ב) במקום ההגדרה "הרשות" יבוא:

"הרשות" - הרשות הממשלתית למים ולביוב, שהוקמה לפי סעיף 124 ויא לחוק המים";

(ג) במקום ההגדרה "מועצת הרשות" או "המועצה" יבוא:

"מועצת הרשות" או "המועצה" - מועצת הרשות, שהוקמה לפי סעיף 124 ויט לחוק המים";

(ד) במקום ההגדרה "מנהל הרשות" יבוא:

"מנהל הרשות" - מנהל הרשות שמונה לפי סעיף 124 ויט לחוק המים";

(2) בסעיף 5 -

(א) בסעיף קטן (א), במקום "שר הפנים ושר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

⁵⁵ ס"ח התשס"א, עמ' 454; התשס"ד, עמ' 517.

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים ושר האוצר רשאים" יבוא "מועצת הרשות רשאית" ובמקום "אישורם" יבוא "אישורה";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי" יבוא "מועצת הרשות רשאית";

(3) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "רשאים שר האוצר ושר הפנים, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להורות לה" יבוא "רשאית מועצת הרשות להורות לרשות המקומית";

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "אישרו שר הפנים ושר האוצר" יבוא "אשרה מועצת הרשות";

(ג) בסעיף קטן (ה), במקום "השרים רשאים" יבוא "מועצת הרשות רשאית", במקום "מקומית ובאישור ועדת הכלכלה של הכנסת, להאריך לגביה" יבוא "מקומית, להאריך לגבי הרשות המקומית", ובמקום "שיקבעו, ורשאים הם" יבוא "שתקבע, ורשאית היא";

(ד) בסעיף קטן (ו), במקום "רשאים השרים בצו, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת" יבוא "רשאית מועצת הרשות, בצו";

(ה) בסעיף קטן (ז), ברישה, במקום "שר הפנים ושר האוצר רשאים" יבוא "מועצת הרשות רשאית";

(4) בסעיף 6א(ב), במקום פסקה (2) יבוא:

"(2) בסעיף קטן (ו), במקום "רשאית מועצת הרשות, בצו, להורות" יבוא "תורה מועצת הרשות";";

(5) בסעיף 8(ב), במקום "שר הפנים ושר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

(6) בסעיף 9(ד), במקום "מסמכיותיו של נציב המים" יבוא "מסמכיותיהם של מנהל הרשות ומועצת הרשות";

(7) בסעיף 11(א), במקום "שר הפנים ושר האוצר יקבעו" יבוא "מועצת הרשות תקבע" ובמקום "יהיו השרים האמורים רשאים" יבוא "תהיה המועצה רשאית";

(8) בסעיף 15(א), במקום "הממונה, לאחר התייעצות עם הרשות, רשאי לתת" יבוא "הממונה רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א, לתת";

(9) בסעיף 16(א), במקום הרישה עד המילה "לשנות" יבוא "הממונה רשאי, בכל עת, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א, לשנות";

(10) בסעיף 20(א), ברישה, במקום "לאחר התייעצות עם מועצת הרשות, או בעקבות פניה שלה" יבוא "על פי הכללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א";

(11) בסעיף 21 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור השרים" יבוא "באישור מועצת הרשות";

(ב) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד) הממונה יפעיל את סמכויותיו לפי סעיף זה על פי כללים שקבעה מועצת הרשות";

(12) אחרי סעיף 21 יבוא:

"כללים לרישוי 21א. מועצת הרשות תקבע כללים לענין מתן רישיונות, קביעת תנאים בהם ושינוים, ולענין ביטול רישיונות והגבלתם";

(13) בסעיף 22(ב), במקום "שיקבע" יבוא "שיקבע, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות לפי סעיף 21א";

(14) בסעיף 29 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים; השר ייתן את אישורו אם ראה, לאחר התייעצות עם הממונה ועם שר האוצר ומועצת הרשות" יבוא "מועצת הרשות; המועצה תיתן את אישורה אם ראתה, לאחר שקיבלה את חוות דעתו של הממונה";

(ב) בסעיף קטן (ג), במקום "שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר, רשאי" יבוא "מועצת הרשות רשאית" ובמקום "אישורו" יבוא "אישורה";

(15) במקום סעיף 30 יבוא:

30. (א) חל שינוי בתחומה של רשות מקומית שבה הוקמה חברה, יקבע שר הפנים, על פי הצעת מועצת הרשות, ובהתייעצות עם שר האוצר ושר התשתיות הלאומיות, אם תחום החברה ישתנה בהתאם לכך; הצעת מועצת הרשות בסעיף קטן זה תינתן לאחר שקיבלה את חוות דעת הממונה ושמעה את עמדות הרשות המקומית והחברה.

"שינויים בתחומי הרשות המקומית

(ב) קבע שר הפנים לפי סעיף קטן (א) כי תחום החברה יורחב, יחולו הוראות סימן ב', בשינויים המחויבים, והממונה יהיה רשאי לתת הוראות משלימות והוראות מעבר לעניינים המצויים בו";

(16) בסעיף 37(א), אחרי "אישור הממונה" יבוא "שיינתן על פי כללים שקבעה מועצת הרשות";

(17) בסעיף 39(א), במקום "תקנות שיותקנו" יבוא "כללים שייקבעו";

(18) בסעיף 42(א)(3), במקום "באישור הממונה או לפי כללים שיקבע" יבוא "לפי כללים שקבעה מועצת הרשות, ובאין כללים כאמור, באישור הממונה";

(19) בסעיף 54(ד), במקום "שיקבע הממונה" יבוא "שתקבע מועצת הרשות בכללים";

(20) בסעיף 56(א), המילים "יושב ראש" – יימחק;

(21) בסעיף 63 –

(א) בסעיף קטן (א)(5), במקום "שר הפנים בהתייעצות עם שר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים שיתיעץ עם שר האוצר" יבוא "מועצת הרשות";

(22) בסעיף 72, ההגדרה "השרים" – תימחק;

(23) בסעיף 73, במקום "שיקבעו השרים" יבוא "שתקבע מועצת הרשות";

(24) בסעיף 74, במקום "הממונה" יבוא "מועצת הרשות שניתנה בהתייעצות עם הממונה";

(25) בסעיף 75 –

(א) בסעיף קטן (ג), במקום "הממונה" יבוא "מועצת הרשות שניתנה בהתייעצות עם הממונה";

(ב) בסעיף קטן (ד), במקום "הותקנו תקנות" יבוא "נקבעו כללים";

(26) בסעיף 76 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "באישור הממונה" יבוא "באישור מועצת הרשות לאחר שקיבלה חוות דעת של הממונה";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "אישור הממונה" יבוא "אישור מועצת הרשות לאחר שקיבלה חוות דעת של הממונה" ובמקום "הממונה רשאי ליתן" יבוא "מועצת הרשות רשאית, לאחר שקיבלה חוות דעת של הממונה, ליתן";

(ג) בסעיף קטן (ד), במקום "הממונה יפרסם" יבוא "מועצת הרשות תפרסם";

(ד) בסעיף קטן (ה), במקום "רשאים השרים" יבוא "רשאית מועצת הרשות" ובמקום "תקנות שהותקנו" יבוא "כללים שנקבעו";

(27) בסעיף 77 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השרים יתקינו תקנות" יבוא "מועצת הרשות תקבע כללים";

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "השרים רשאים להתקין תקנות" יבוא "מועצת הרשות רשאית לקבוע כללים";

(ג) בסעיף קטן (ג), במקום "השרים רשאים לקבוע בתקנות" יבוא "מועצת הרשות רשאית לקבוע בכללים";

(ד) בסעיף קטן (ד), במקום "תקנות לפי סעיף זה יותקנו" יבוא "כללים לפי סעיף זה ייקבעו";

(28) בסעיף 78(א), בסופו יבוא "הכל על פי כללים שקבעה המועצה";

(29) במקום כותרת פרק ו' יבוא:

"פרק ו': הרשות הממשלתית למים ולביוב";

(30) בכותרת סימן א' לפרק ו', המילה "הקמת" – תימחק, ובסופה יבוא "לענין חוק זה";

(31) בסעיף 80 –

(א) במקום כותרת השוליים יבוא "מטרות הרשות לענין חוק זה";

(ב) במקום "מוקמת בזה הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב, כרשות" יבוא "הרשות תהיה, לענין חוק זה, רשות";

(32) בסעיף 81(א), במקום הרישה יבוא "תפקידי הרשות, לענין חוק זה, הם, בין השאר:";

(33) סימנים ב' עד ה', לפרק ו' – בטלים;

(34) בסעיף 103 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "חד-פעמיים" יבוא "בעד הקמת מערכת מים או ביוב";

(ב) האמור בו יסומן "(א)", ובו, ברישה, אחרי "חד-פעמיים" יבוא "או שוטפים";

(ג) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) קבעה מועצת הרשות לפי סעיף קטן (א), תשלומים שוטפים בעד הקמת מערכת מים או מערכת ביוב, תקבע תעריף מופחת או פטור בעד תקופה שתקבע, לענין נכסים ששולמו בשלהם תשלומים חד-פעמיים, כאמור בסעיף קטן (א)(1) ו-(2).";

(35) בסעיף 107, במקום "תאפשר הרשות לממונה", יבוא "תאפשר מועצת הרשות", ובמקום "שתקבע מועצת הרשות" יבוא "שתקבע, לאחר קבלת חוות דעת הממונה";

(36) בסעיף 110 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "הסמכת" יבוא "מינוי";

(ב) במקום סעיף קטן (א) יבוא:

"(א) מנהל הרשות ימנה, באישור שר הפנים, ממונה על עניני החברות לשירותי מים וביוב; הממונה יהיה עובד הרשות.;"

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "הסמכת" יבוא "מינוי";

(37) בסעיף 111, במקום הרישה יבוא "הממונה, בכפוף להנחיות, להוראות ולכללים שקבעה מועצת הרשות בהתאם לסמכויותיה –";

(38) בסעיף 115 –

(א) בסעיף קטן (א), המילים "או מנהל הרשות" – יימחקו;

(ב) בסעיף קטן (ב), במקום "נותן ההודעה" יבוא "הממונה";

(39) בסעיף 116(א), ברישה, המילים "או מנהל הרשות" – יימחקו, ובמקום "באישור שר הפנים, או מנהל הרשות באישור מועצת הרשות, לפי הענין" יבוא "באישור מועצת הרשות";

(40) בסעיף 117(א), המילים "ואישור השרים" – יימחקו;

(41) בסעיף 128(א), המילים "עובד משרד הפנים" – יימחקו;

(42) בסעיף 146 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "תקנות" יבוא "כללים";

(ב) בסעיף קטן (א), במקום "שר הפנים, בהתייעצות עם שר האוצר, יקבע את המקרים" יבוא "מועצת הרשות, תקבע, בכללים, את המקרים";

(ג) בסעיף קטן (ב), במקום "שר הפנים" יבוא "מועצת הרשות" ובמקום "יקבע" יבוא "תקבע";

(ד) בסעיף קטן (ג), במקום "תקנות" יבוא "כללים" ובמקום "יותקנו" יבוא "ייקבעו";

(43) סעיף 148 – בטל;

(א) בסעיף קטן (ד), במקום "שר הפנים ושר האוצר רשאים, בהתייעצות עם הממונה" יבוא "מועצת הרשות רשאית, לאחר שקיבלה את חוות דעת הממונה", במקום "אישורם" יבוא "אישורה" ובמקום "להם" יבוא "לה";

(ב) בסעיף קטן (ה), במקום "אישרו שר הפנים ושר האוצר" יבוא "אישרה מועצת הרשות", במקום "שקבעו" יבוא "שקבעה", במקום "השרים רשאים" יבוא "רשאית המועצה" ובמקום "רשאים הם" יבוא "רשאית מועצת הרשות";

(45) בסעיף 151, במקום "בצו, באישור" יבוא "בצו, על פי הצעת מועצת הרשות, ובאישור";

(46) בסעיף 152(ב), במקום "תקנות" יבוא "כללים";

(47) בסעיף 155, במקום "שר הפנים" יבוא "שר התשתיות הלאומיות", במקום "שר התשתיות הלאומיות" יבוא "שר הפנים" ובסופו יבוא "למעט בענינים שבהם מוסמכים מועצת הרשות או הממונה, לפי חוק זה, לקבוע כללים".

42. (א) תחילתו של חוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו בסעיף 41 לחוק זה, למעט הסעיפים חוק תאגידי מים וביוב – תחילה והוראות מעבר

(ב) תחילתם של סעיף 103 וביטול סעיף 148 לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחם בסעיף 41(34) ו-43 לחוק זה, ביום ה' בתמוז התשס"ו (1 ביולי 2006).

(ג) בתקופה שמיום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) עד יום כ"ז בסיון התשס"ח (30 ביוני 2008), יקראו את סעיף 2 לחוק תאגידי מים וביוב, כך:

(1) אחרי ההגדרה "מועצת הרשות" יבוא:

"מועצת הרשות הממשלתית" – מועצת הרשות הממשלתית שהוקמה לפי סעיף 124טו לחוק המים;";

(2) אחרי ההגדרה "מנהל הרשות" יבוא:

"מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית שמונה לפי סעיף 124יט לחוק המים;".

(ד) בתקופה שמיום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) עד יום י"ח בתמוז התש"ע (30 ביוני 2010), יקראו את סעיף 9(ד) לחוק תאגידי מים וביוב, כך שבמקום "מסמכיותיו של נציב המים" יבוא "מסמכיותיהם של מנהל הרשות הממשלתית ומועצת הרשות הממשלתית".

(ה) תחילתם של סעיפים 2, 56(א), כותרת פרק ו' וכותרת סימן א' לפרק ו', סעיפים 80, 81(א) וביטול סימנים ב' עד ה' לפרק ו', בחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחם בסעיף 41(1), (20) ו-29(29) עד (33) לחוק זה, ביום כ"ז בסיון התשס"ח (30 ביוני 2008).

43. בחוק הפיקוח על קידוחי מים, התשט"ו-1955⁵⁶ (בפרק זה – חוק קידוחי מים) –

(1) בכל מקום בחוק, למעט בסעיף 1 –

(א) במקום "הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

(ב) במקום "לנציב" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

(ג) במקום "שהנציב" יבוא "שמנהל הרשות הממשלתית";

⁵⁶ ס"ח התשט"ו, עמ' 84; התשכ"ב, עמ' 30.

- (2) בסעיף 1, במקום ההגדרה "הנציב" יבוא:
 "חוק המים" – חוק המים, התשי"ט-1959;
 "מועצת הרשות הממשלתית" – מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב,
 שהוקמה לפי סעיף 24טו לחוק המים;
 "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה
 לפי סעיף 24ויט לחוק המים;"
- (3) בסעיף 4, במקום "להלן – רישיון קדיחה" יבוא "בחוק זה – רישיון קדיחה"; מתן
 רישיון לפי סעיף זה וקביעת תנאים בו ייעשו על פי כללים שקבעה מועצת הרשות
 הממשלתית;"
- (4) בסעיף 5 –
- (א) בסעיף קטן (ב)3, במקום "בתקנות" יבוא "בכללים לפי סעיף 16";
 (ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
 "ג) הפעלת הסמכויות לפי סעיף זה תיעשה לפי כללים שקבעה מועצת
 הרשות הממשלתית.";
- (5) בסעיף 10 –
- (א) בפסקה (1), במקום "הוראות חוק זה או התקנות שהותקנו לפיו" יבוא
 "ההוראות לפי חוק זה";
 (ב) בפסקה (2), במקום "שורה עליה שר החקלאות בתקנות" יבוא "שתורה עליה
 מועצת הרשות הממשלתית בכללים";
- (6) בסעיף 14, בכל מקום, במקום "פקודת בנין ערים, 1936" יבוא "חוק התכנון והבניה,
 התשכ"ה-1965", במקום "ששר החקלאות" יבוא "ששר התשתיות הלאומיות" ובמקום
 "מאותה פקודה" יבוא "מאותו חוק";
- (7) בסעיף 16 –
- (א) במקום כותרת השוליים יבוא "כללים";
 (ב) במקום הרישה יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית לקבוע כללים
 בענינים אלה:";
- (8) אחרי סעיף 16 יבוא:
- "ביצוע ותקנות 17. שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי
 להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם
 מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית, לפי חוק זה, לקבוע כללים.";

44. בחוק מדידת מים, התשט"ו-1955⁵⁷ (בפרק זה – חוק מדידת מים) –
 (1) בכל מקום בחוק, למעט בסעיף 1, במקום "הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית"
 ובמקום "לנציב" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

תיקון חוק
 מדידת מים
 – מס' 3

⁵⁷ ס"ח התשט"ו, עמ' 82; התשס"א, עמ' 489.

(2) בסעיף 1, במקום ההגדרה "הנציב" יבוא:

"חוק המים" – חוק המים, התשי"ט-1959;

"מועצת הרשות הממשלתית" – מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב, שהוקמה לפי סעיף 124טו לחוק המים;

"מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 124ויט לחוק המים.;

(3) בסעיף 2(ב), במקום "השר רשאי, בתקנות" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית";

(4) בסעיף 3(ב), במקום "השר רשאי" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובמקום "התיר השר" יבוא "התיר מנהל הרשות הממשלתית";

(5) בסעיף 4, במקום "השר רשאי" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית,";

(6) בסעיף 5א, במקום "השר רשאי, בתקנות" יבוא "מועצת הרשות הממשלתית רשאית, בכללים";

(7) בסעיף 6 –

(א) בסעיף קטן (א), במקום "השר רשאי" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית רשאי, על פי כללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, ובמקום "ורשאי השר" יבוא "ורשאי מנהל הרשות הממשלתית, על פי הכללים כאמור,";

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(8) בסעיף 10, במקום הסיפה החל במילים "הוראות חוק זה" יבוא "ההוראות לפי חוק זה.;"

(9) בסעיף 13 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "ביצוע ותקנות" יבוא "כללים";

(ב) במקום הרישה יבוא "מועצת הרשות רשאית לקבוע כללים בדבר –";

(ג) בפסקה (2), במקום "תקנות" יבוא "כללים" ובמקום "בתקנות" יבוא "בכללים";

(ד) הסיפה החל במילה "אולם" – תימחק;

(10) אחרי סעיף 13 יבוא:

"ביצוע ותקנות 13א. שר התשתיות הלאומיות ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו, למעט בענינים שבהם מוסמכת מועצת הרשות הממשלתית לפי חוק זה לקבוע כללים."

תיקון חוק הניקוז
וההגנה מפני
שטפונות – מס' 5

45. בחוק הניקוז וההגנה מפני שטפונות, התשי"ח-1957⁵⁸ (בפרק זה – חוק הניקוז) –

(1) בכל מקום בחוק, למעט בסעיף 1 –

(א) במקום "הנציב" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";

⁵⁸ ס"ח התשי"ח, עמ' 4; התשכ"ד, עמ' 76.

(ב) במקום "שהנציב" יבוא "שמנהל הרשות הממשלתית";

(ג) במקום "לנציב" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";

(2) בסעיף 1 -

(א) בהגדרה "בית דין לענייני מים", במקום "חוק המים, התשי"ט-1959" יבוא "חוק המים";

(ב) במקום ההגדרה "הנציב" יבוא:

"חוק המים" - חוק המים, התשי"ט-1959;

"מנהל הרשות הממשלתית" - מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 24 ויט לחוק המים.

46. בחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975⁵⁹ -

(1) בסעיף 60א(ב), פסקה 4(ב) - תימחק;

(2) בתוספת -

(א) פרט 15 - יימחק;

(ב) אחרי פרט (22) יבוא:

(23) מועצת הרשות הממשלתית למים ולביוב לפי חוק המים, התשי"ט-1959.

47. בחוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים), התשכ"ז-1967⁶⁰, בסעיף 3, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית" ובסופו יבוא "בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" - מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 24 ויט לחוק המים, התשי"ט-1959.

48. בחוק רשות נאות מרפא, התשל"ג-1973⁶¹ -

(1) בסעיף 2(ג)1, במקום "נציב המים כמשמעותו בחוק המים, התשי"ט-1959 (להלן - נציב המים)" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 24 ויט לחוק המים, התשי"ט-1959 (בחוק זה - מנהל הרשות הממשלתית);"

(2) בסעיף 29, בכל מקום, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית".

49. בחוק רשויות נחלים ומעינות, התשכ"ה-1965⁶² -

(1) בסעיף 16, במקום "לנציב המים" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית" ובסופו יבוא "בסעיף זה ובסעיף 23, "מנהל הרשות הממשלתית" - מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 24 ויט לחוק המים";

(2) בסעיף 23, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית", ואחרי "השר" יבוא "לאיכות הסביבה".

תיקון חוק החברות הממשלתיות - מס' 22

תיקון חוק ההתיישבות החקלאית (סייגים לשימוש בקרקע חקלאית ובמים)

תיקון חוק רשות נאות מרפא

תיקון חוק רשויות נחלים ומעינות - מס' 3

⁵⁹ ס"ח התשל"ה, עמ' 132; התשס"ו, עמ' 322.

⁶⁰ ס"ח התשכ"ז, עמ' 108.

⁶¹ ס"ח התשל"ג, עמ' 181.

⁶² ס"ח התשכ"ה, עמ' 150; התשס"ג, עמ' 119.

50. בחוק הרשויות המקומיות (ביוב), התשכ"ב-1962⁶⁵, בסעיף 13 –
- (1) בכותרת השוליים, במקום "של שר הבריאות ושל שר החקלאות" יבוא "ושל שר הבריאות, שר החקלאות ושר התשתיות הלאומיות";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "אישורו" יבוא "אישורם" ובמקום "או של מי שימנה לכך" יבוא "ושר התשתיות הלאומיות, או מי שימנו לכך".
51. בחוק למניעת מפגעים סביבתיים (תביעות אזרחיות), התשנ"ב-1992⁶⁶, בסעיף 7 –
- (1) בסעיף קטן (א), במקום "שנציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";
- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";
- (3) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- "(ג) בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 124 ל"חוק המים, התשי"ט-1959".
52. בפקודת בריאות העם, 1940⁶⁵ –
- (1) בסעיף 52 –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";
- (ב) בסעיף קטן (א), בכל מקום, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית" ובמקום "תקנות שהותקנו" יבוא "לפי תקנות או כללים שנקבעו";
- (ג) בסעיף קטן (ב), במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";
- (ד) בסעיף קטן (ג), במקום "לנציב המים" יבוא "למנהל הרשות הממשלתית";
- (ה) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:
- "(ד) בסעיף זה, "מנהל הרשות הממשלתית" – מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב, שמונה לפי סעיף 124 ל"חוק המים, התשי"ט-1959";
- (2) בסעיף 52 –
- (א) בכותרת השוליים, במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית";
- (ב) במקום "נציב המים" יבוא "מנהל הרשות הממשלתית כהגדרתו בסעיף 52(ד)".
53. (א) שר החקלאות יתקין תקנות ראשונות לפי סעיפים 25 ו-37(ג) לחוק המים, כנוסחם בסעיף 39(16) ו-25 לחוק זה, בהתאמה, עד יום כ"ז בסיון התשס"ח (30 ביוני 2008).
- (ב) שר החקלאות, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאי, בצו, לדחות את המועד האמור בסעיף קטן (א), ובלבד שיביא את הצו לאישור הוועדה עד יום כ"ה בניסן התשס"ח (30 באפריל 2008); דחיית המועד תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו במצטבר על שנה אחת.
54. (א) מועצת הרשות הממשלתית תקבע כללים ראשונים לפי ההוראות המפורטות להלן עד יום כ"ז בסיון התשס"ח (30 ביוני 2008):

⁶⁵ ס"ח התשכ"ב, עמ' 96; התשס"ה, עמ' 750.

⁶⁴ ס"ח התשנ"ב, עמ' 184; התשס"ו, עמ' 279.

⁶⁵ ע"ר 1940; תוס' 1, עמ' (ע) 191, (א) 239; ס"ח התשס"ד, עמ' 94.

- (1) סעיף 18 לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39(4) לחוק זה;
- (2) סעיף 19 לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39(6) לחוק זה;
- (3) סעיף 24 לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39(14) לחוק זה;
- (4) סעיף 33 לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39(21) לחוק זה;
- (5) סעיף 59(א)(2) ו-(ב)(3) לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39(48) לחוק זה;
- (6) סעיף 97(ג) לחוק המים, כנוסחו בסעיף 39(61) לחוק זה.

(ב) מועצת הרשות הממשלתית, באישור ועדת הכלכלה של הכנסת, רשאית לדחות את המועד האמור בסעיף קטן (א) לגבי ההוראות המפורטות בו, כולן או חלקן, ובלבד שמועצת הרשות הממשלתית הגישה לוועדת הכלכלה את בקשתה לדחיית המועד, עד יום כ"ה בניסן התשס"ח (30 באפריל 2008); דחיית המועד תהיה לתקופה או לתקופות שלא יעלו במצטבר על שנה אחת.

פרק י"ב: מים –
הוראות מעבר

55. (א) כל עוד לא הותקנו תקנות לפי סעיפים 25א ו-37(ג) לחוק המים, כנוסחם בסעיף 39(16) ו-25 לחוק זה, בהתאמה, תיקבע הקצאת המים למטרת חקלאות במסגרת היקף הצריכה המרבית הכוללת שקצבה מועצת הרשות הממשלתית למטרת חקלאות, בידי שר החקלאות, לפי תקנות שהיו בתוקף במועד תחילתו של פרק זה.

(ב) סמכויות של מנהל הרשות הממשלתית, שעליו להפעילן לפי חוקי המים, כנוסחם בפרק זה, ובהתאם לכללים שקבעה מועצת הרשות הממשלתית, יופעלו, כל עוד לא נקבעו כללים כאמור, בהתאם לתקנות באותו ענין, שהיו בתוקף ערב תחילתו של פרק זה כאמור בסעיף 56, ובהעדר תקנות כאמור – על פי שיקול דעתו, במסגרת הנחיות והוראות מועצת הרשות; מנהל הרשות הממשלתית ידווח למועצת הרשות הממשלתית, באופן שוטף, על הפעלת סמכויותיו לפי סעיף קטן זה בהעדר כללים או תקנות.

(ג) מי שביום כ"ז בסיון התשס"ח (29 ביוני 2008) היה עובד הסגל המקצועי של הרשות לתאגידיים ציבוריים – מים וביוב, כאמור בסעיף 96 לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו במועד האמור, ימשיכו לחול עליו ההוראות אותו סעיף, עד תום תקופת החוזה המיוחד כאמור באותו סעיף, שנחתם עמו, ושהיה בתוקף באותו מועד.

(ד) על אף הוראות חוקי המים, כנוסחם בפרק זה, פעילות שהיתה נתונה למינהל לפיתוח תשתיות ביוב במשרד התשתיות הלאומיות, או למינהל המים ברשויות המקומיות במשרד הפנים, ערב תחילתו של פרק זה כאמור בסעיף 56, תמשיך ותבוצע בידי הגופים האמורים עד יום י"ח בתמוז התש"ע (30 ביוני 2010).

(ה) החל ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007), יראו את תזכיר ההתאגדות של רשות המים הארצית, תקנותיה ותקנונה, כאילו שונתה בהם זכות ההכרעה בכל הנוגע להנהלה ולניהולה של רשות המים הארצית, בהתאם להוראות סעיף 47 לחוק המים, כך שהיא נתונה לשר התשתיות הלאומיות.

(ו) קביעת כללים לחישוב עלות ותעריפים בידי מועצת הרשות לשירותים ציבוריים, לפי הוראות חוק תאגידי מים וביוב, תהיה –

- (1) בתקופה שמיום ה' בתמוז התשס"ו (1 ביולי 2006) עד יום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007) – באישור הממשלה;
- (2) בתקופה שמיום י"ב בטבת התשס"ז (2 בינואר 2007) עד יום כ"ז בסיון התשס"ח (30 ביוני 2008) – באישור מועצת הרשות הממשלתית.

(ז) מועצת הרשות לשירותים ציבוריים תביא לאישור כאמור בסעיף קטן (ו) כללים ראשוניים לחישוב עלות ותעריפים, לפי הוראות חוק תאגידי מים וביוב, עד יום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006); הממשלה רשאית, לבקשת מועצת הרשות לשירותים ציבוריים, לדחות את המועד האמור לתקופה שלא תעלה על ארבעה חודשים.

(ח) בסעיף זה –

"חוקי המים" – חוק המים, חוק תאגידי מים וביוב, חוק קידוחי מים, חוק מדידת מים, חוק הניקוז;

"מועצת הרשות לשירותים ציבוריים" – מועצת הרשות לשירותים ציבוריים – מים וביוב, שמונתה לפי סעיף 82 לחוק תאגידי מים וביוב, כנוסחו ערב תחילתו של פרק זה כאמור בסעיף 56;

"מנהל הרשות הממשלתית", "מועצת הרשות הממשלתית" – כמשמעותם לפי חוק המים, כנוסחו בפרק זה.

56. תחילתו של פרק זה ביום י"א בטבת התשס"ז (1 בינואר 2007), אלא אם כן נקבע בו פרק י"ב: מים אחרת. – תחילה

פרק י"ג: שונות

תיקון חוק שירות
הציבור (מתנות)
– מס' 2

57. בחוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979⁶⁶, בסעיף 4 –

(1) בסעיף קטן (א), במקום "רשויות מקומיות ומועצות דתיות" יבוא "רשויות מקומיות, מועצות דתיות, קופות חולים ובתי חולים ציבוריים; לענין זה –

"בית חולים ציבורי" – כל אחד מאלה:

(1) תאגיד בריאות כהגדרתו בסעיף 21 לחוק יסודות התקציב, התשמ"ה-1985⁶⁷;

(2) בית חולים בבעלות רשות מקומית;

(3) בית חולים בבעלות קופת חולים;

(4) בית חולים שהוא מוסד ציבורי כהגדרתו בסעיף 9(2)(א) לפקודת מס הכנסה⁶⁸;

"קופת חולים" – כהגדרתה בחוק ביטוח בריאות ממלכתי, התשנ"ד-1994⁶⁹;

(2) בסעיף קטן (ג) –

(א) האמור בו יסומן כפסקה (1), ובה, במקום "במועצות הדתיות" יבוא "במועצות הדתיות, בקופות החולים, בבתי החולים הציבוריים", במקום "המועצה הדתית" יבוא "המועצה הדתית, קופת החולים, בית החולים הציבורי" ובמקום "רשות מקומית או מועצה דתית" יבוא "רשות מקומית, מועצה דתית, קופת חולים, בית חולים ציבורי";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

(2) נוסף על הוראות פסקה (1), לגבי בעלי משרות ותפקידים מטעם קופות החולים ובתי החולים הציבוריים, בהגדרה "מתנה", במקום "אחרת שלא

⁶⁶ ס"ח התש"ם, עמ' 2; התשס"ב, עמ' 11

⁶⁷ ס"ח התשמ"ה, עמ' 60.

⁶⁸ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, עמ' 120.

⁶⁹ ס"ח התשנ"ד, עמ' 156.

בתמורה" יקראו "אחרת שלא בתמורה, מאת יצרן, יבואן או ספק של תכשיר בהגדרתו בפקודת הרוקחים [נוסח חדש], התשמ"א-1981⁷⁰, או של ציוד רפואי."

58. תחילתו של סעיף 4 לחוק שירות הציבור (מתנות), התש"ם-1979, כנוסחו בסעיף 57 לחוק זה, ביום ח' באלול התשס"ו (1 בספטמבר 2006). חוק שירות הציבור (מתנות) – תחילה

59. בחוק הפיקדון על מכלי משקה, התשנ"ט-1999⁷¹, בסעיף 21, במקום "משקה וכן" יבוא "משקה", ואחרי "אכיפת הוראותיו" יבוא "וכן למטרות הקרן לפי הוראות סעיף 10(ב) לחוק שמירת הניקיון, התשמ"ד-1984⁷²". תיקון חוק הפיקדון על מכלי משקה – מס' 3

60. בחוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992⁷³ (בפרק זה – חוק חובת המכרזים) – תיקון חוק חובת המכרזים – מס' 18

(1) בסעיף 1, בסופו יבוא:

"מוסד להשכלה גבוהה" – מוסד מהמוסדות המפורטים להלן, שהממשלה משתתפת בתקציבו, במישרין או בעקיפין:

(1) מוסד מוכר כמשמעותו בסעיף 9 לחוק המועצה להשכלה גבוהה, התשי"ח-1958⁷⁴ (בסעיף זה – חוק המועצה להשכלה גבוהה);

(2) מוסד שקיבל תעודת היתר או אישור לפי סעיף 21א לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

(3) מוסד שהתואר שהוא מעניק הוכר לפי סעיף 28א לחוק המועצה להשכלה גבוהה;

"המועצה להשכלה גבוהה" – כמשמעותה בחוק המועצה להשכלה גבוהה.";

(2) בסעיף 2(א), במקום "מועצה דתית וקופת חולים" יבוא "מועצה דתית, קופת חולים ומוסד להשכלה גבוהה";

(3) בסעיף 5 –

(א) בכותרת השוליים, במקום "מערכת הבטחון ושל תאגיד מקומי" יבוא "מערכת הביטחון, תאגיד מקומי ומוסד להשכלה גבוהה";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ג) לגבי עסקאות של מוסד להשכלה גבוהה, לענין סעיפים 3 ו-4, במקום שר האוצר, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, יבוא שר החינוך ושר האוצר, בהתייעצות עם המועצה להשכלה גבוהה ובאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת."

61. תקנות ראשונות לפי חוק חובת המכרזים, כנוסחו בסעיף 60 לחוק זה, לענין עסקאות של מוסד להשכלה גבוהה, יבואו לאישור ועדת החינוך התרבות והספורט של הכנסת בתוך 12 חודשים מיום פרסומו של חוק זה. חוק חובת המכרזים – חובת התקנת תקנות

62. תחילתו של סעיף 2(א) לחוק חובת המכרזים, כנוסחו בסעיף 60(2) לחוק זה, ביום תחילתן של תקנות שיותקנו לפי סעיף 61 לחוק זה. חוק חובת המכרזים – תחילה

⁷⁰ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 35, עמ' 694.

⁷¹ ס"ח התשנ"ט, עמ' 170; התש"ס, עמ' 272.

⁷² ס"ח התשמ"ד, עמ' 142.

⁷³ ס"ח התשנ"ב, עמ' 114; התשס"ה, עמ' 1004.

⁷⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 191.

(1) בסעיף 16 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום "החלטה של החובה" יבוא "בכפוף להוראות סעיף קטן (ב1), החלטה של החובה", במקום "תום שלוש שנים מיום התחילה" יבוא "יום ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009)" ובמקום "תום ארבע שנים מיום התחילה" יבוא "יום ט"ו בטבת התש"ע (1 בינואר 2010)";

(ב) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:

"(ב1) החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי לפי חוק זה תחול על –

(1) עבירה לפי סעיף 300 לחוק העונשין, התשל"ז-1977⁷⁶ (בסעיף זה – חוק העונשין) – ביום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006);

(2) עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, שאינה עבירת תעבורה כהגדרתה בפקודת התעבורה⁷⁷ – ביום י"ז באב התשס"ז (1 באוגוסט 2007).";

(2) אחרי סעיף 16 יבוא:

16א. (א) השר לביטחון הפנים ושר המשפטים ידווחו לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, עד יום י"ג בשבט התשס"ז (1 בפברואר 2007) על תכנית רבי-שנתית בדבר היערכות ליישום החלטה של החובה לתעד חקירת חשוד בתיעוד חזותי או בתיעוד קולי כאמור בסעיף 16(ב).

"מעקב אחר
יישום החוק
וביצועו

(ב) במהלך התקופה שמיום ז' באב התשס"ו (1 באוגוסט 2006) עד יום י"ז בשבט התש"ע (1 בפברואר 2010), ידווחו השר לביטחון הפנים ושר המשפטים לוועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, מדי שישה חודשים (בסעיף קטן זה – תקופת הדיווח), על מצב יישום החוק וביצועו; הדיווח יכלול, בין השאר, פירוט בדבר כל אלה, לגבי תקופת הדיווח:

(1) מספר החקירות אשר בוצעו לגבי כל עבירה מן העבירות המנויות בתוספת;

(2) מספר החקירות אשר תועדו בתיעוד חזותי כאמור בסעיף 7 וכן מספר החקירות אשר תועדו כאמור וגם תומללו;

(3) העלויות הכרוכות ביישום החוק ובביצועו, לרבות העלויות הכרוכות בתמלול החקירות."

(1) בסעיף 49 –

(א) בסעיף קטן (ו) –

⁷⁵ ס"ח התשס"ב, עמ' 468; התשס"ו, עמ' 153.

⁷⁶ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁷⁷ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173.

⁷⁸ ס"ח התשס"ד, עמ' 456.

(1) הרישה עד המילים "לכל מעביד" תסומן "(1)";

(2) הסיפה החל במילים "בסעיף קטן זה" תסומן "(3)", ובה –

(א) אחרי ההגדרה "גמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית" יבוא:

"ההסכם" – ההסכם שנחתם ביום ט"ו באדר א' התשס"ה
(24 בפברואר 2005) בין חברת הפיתוח והנכסים לבין חברת
נמל;

"חוק הפיקוח על קופות גמל" – חוק הפיקוח על שירותים פיננסיים
(קופות גמל), התשס"ה-2005⁷⁹;

(ב) במקום ההגדרה "עובד זכאי", "עמית-מעביד", "קופת גמל
לקצבה" יבוא:

"עובד של עמית-מעביד", "עמית-מעביד", "קופת גמל לקצבה"
– כהגדרתם בחוק הפיקוח על קופות גמל;

(ג) במקום ההגדרה "קופת גמל מרכזית לקצבה" יבוא:

"קופת גמל מרכזית לקצבה" – קופת גמל מרכזית לקצבה
כהגדרתה בחוק הפיקוח על קופות גמל, שמתקיימים בה כל
אלה:

(1) העמית-מעביד בקופת הגמל הוא חברת הפיתוח
והנכסים או חברת נמל;

(2) קופת הגמל אושרה לראשונה לפי חוק הפיקוח על קופות
גמל, לפני יום ח' בתשרי התשס"ז (30 בספטמבר 2006);

(ד) ההגדרה "תקנות קופות גמל" – תימחק;

(3) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) על אף הוראות סעיף קטן זה והוראות חוק הפיקוח על קופות גמל,
קופת גמל מרכזית לקצבה שהעמית-מעביד בה הוא חברת הפיתוח
והנכסים (בפסקה זו – קופת החברה), תהיה מיועדת גם לשם תשלום
קצבה לגמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית ולשם תשלום קצבה
לעובדים עוברים של חברת נמל, שחל עליהם הסדר פנסיה תקציבית,
ואשר חברת הנמל העבירה כספים המיועדים לתשלום קצבתם, לקופת
החברה, לאחר פרישתם לקצבה, בהתאם להוראות ההסכם; יראו גמלאי
ועובד כאמור בפסקה זו, לענין חוק הפיקוח על קופות גמל, כעובד של
עמית-מעביד";

(ב) אחרי סעיף קטן (ח) יבוא:

"(ט) על אף האמור בכל דין או הסכם, קצבתו של גמלאי רשות הנמלים
בפנסיה תקציבית תעודכן ב-1 בכל חודש (בסעיף קטן זה – יום העדכון), לפי
שיעור עליית המדד החדש לעומת המדד היסודי; לענין זה –

"גמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית" – כהגדרתו בסעיף קטן (3);

"המדד החדש" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון;

⁷⁹ ס"ח התשס"ה, עמ' 889.

"המדד היסודי" – המדד שפורסם לאחרונה לפני יום העדכון הקודם, ולענין יום העדכון שחל ביום ג' בניסן התשס"ו (1 באפריל 2005) – המדד שפורסם בחודש פברואר 2005;

"מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.

(2) בסעיף 64, במקום "נציב מס הכנסה" יבוא "המנהל כהגדרתו בפקודת מס הכנסה", במקום "בשנות המס 2003 עד 2005" יבוא "החל בשנת המס 2003 עד יום ד' בתמוז התשס"ו (30 ביוני 2006)", ובמקום "מיום ל' בכסלו התשס"ו (31 בדצמבר 2005)" יבוא "מהיום האמור".

65. תחילתו של סעיף 49(ט) לחוק רשות הספנות והנמלים, התשס"ה–2005, כנוסחו בסעיף 64(1)(ב) לחוק זה, ביום כ"א באדר ב' התשס"ה (1 באפריל 2005), והוא יחול על עדכון של קצבה המשולמת לגמלאי רשות הנמלים בפנסיה תקציבית, כאמור באותו סעיף, בעד חודש מרס 2005 ואילך.

66. בפקודת הרכיבים ומסילות הברזל (הגנה ופיתוח), 1943⁸⁰, בסעיף 10, במקום סעיף קטן (2) יבוא:

"(2) בנה אדם או ביצע עבודת שיפור של קבע בניגוד להוראות סעיף קטן (1), יהיה עליו לסלקה, אלא אם כן הסכימה הרשות כי יעתיקה או יגן עליה בדרך אחרת; לא פעל אותו אדם כאמור לאחר שדרשה זאת הרשות, רשאית הרשות לגרום לסילוקה או להעתקתה של העבודה, או להגן עליה בדרך אחרת, ולגבות את ההוצאות שהיו כרוכות בכך מאותו אדם או ממי שגרם להקמתה או לביצועה של העבודה.

(3) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (2), בנה אדם או ביצע עבודת שיפור של קבע בניגוד להוראות סעיף קטן (1), דינו – קנס כאמור בסעיף 61(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז–1977".

67. בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001), התשס"א–2001⁸¹, בסעיף 23, במקום "ר" בטבת התשס"ז (31 בדצמבר 2006)" יבוא "ה' בטבת התשס"ט (1 בינואר 2009)".

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2001) – מס' 4

68. (א) בחוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות), התשס"א–2001⁸² –

(1) בסעיף 15, המתקן את חוק התכנון והבניה, התשכ"ה–1965 –

(א) בסעיף קטן (א) –

(1) פסקה (1) – תימחק;

(2) בפסקה (2)(א), במקום "120" יבוא "140";

תיקון חוק ההסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב לשנת 2001) (תיקון, ביטול והתליה של חקיקה שמקורה בהצעות חוק פרטיות) – מס' 5

⁸⁰ ע"ר 1943, תוס' 1, עמ' (ע)40, (א)55; ס"ח התשס"ו, עמ' 4.

⁸¹ ס"ח התשס"א, עמ' 227; התשס"ד, עמ' 141.

⁸² ס"ח התשס"א, עמ' 236; התשס"ד, עמ' 141.

(3) פסקה (3) – תימחק;

(ב) סעיף קטן (ב) – בטל;

(2) בסעיף 16, סעיף קטן (ג) – בטל.

69. תחילתו של חוק זה ביום ה' בתמוז התשס"ו (1 ביולי 2006), אלא אם כן נקבע בו אחרת.

תחילה

אברהם הירשזון
שר האוצר

אהוד אולמרט
ראש הממשלה

דליה איציק
יושבת ראש הכנסת

משה קצב
נשיא המדינה